

Udskriftsdato: torsdag den 11. juni 2026

VEJ nr 95 af 12/11/2010 (Historisk)

**Vejledning om ændring af vejledning om hjælpemidler, biler,
boligindretning mv. (vejledning nr. 6 til serviceloven)
(Støtte til køb af bil)**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: Socialmin., j.nr. 2010-1574

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 7 af 15/02/2011

Vejledning om ændring af vejledning om hjælpemidler, biler, boligindretning mv. (vejledning nr. 6 til serviceloven)

(Støtte til køb af bil)

1

I vejledning nr. 97 af 5. december 2006 om hjælpemidler, biler, boligindretning mv. foretages følgende ændringer:

1. I *afsnit II* ophæves *punkt 157 - 273* og i stedet indsættes:

»Kapitel 12

Lovgrundlag

157. Retsgrundlaget for dette afsnit er lov om social service, § 114.

I kapitlet er der derudover henvisninger til

- Bekendtgørelse om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114 – kaldet bilbekendtgørelsen
- Lov om social service – kaldet serviceloven
- Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område – kaldet retssikkerhedsloven
- Lov om aktiv social politik – kaldet aktivloven
- Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
- Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension mv.
- Lov om social pension mv. – kaldet pensionsloven
- Bekendtgørelse om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet – kaldet udlandsbekendtgørelsen
- Bekendtgørelse af færdselslov – kaldet færdselsloven
- Bekendtgørelse om indkomstskat for personer mv. – kaldet personskatteloven
- Lov om vægtafgift af motorkøretøjer mv.
- Lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler
- Lov om registreringsafgift af motorkøretøjer mv.

Kapitel 13

Generelt om reglerne

ServiceLOVEN:

§ 114. Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad:

- 1) vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil,
- 2) vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller

3) forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.

Stk. 2. Støtten efter stk. 1 ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 160.000 kr.

Stk. 3. Foreligger der ganske særlige forhold i forbindelse med den nedsatte funktionsevne, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem støtte efter stk. 1 og anskaffelsesprisen.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om

1) betingelserne for at opnå støtte efter stk. 1 og 3 og om vilkårene for støtte, herunder regler om personkredsen, som er berettiget til at opnå støtte,

2) fremgangsmåden i forbindelse med afprøvnings og valg af bil, herunder om private aktørers deltagelse heri,

3) tilbagebetaling af lån og indkomstgrundlaget for tilbagebetalingen og om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån til bil som følge af manglende betalingssevne og som følge af frakendelse i forbindelse med ændringer i den fysiske eller psykiske funktionsevne eller forhold, der knytter sig dertil,

4) adgangen til at modtage støtte til udskiftning af en bil, hvortil der er ydet støtte, jf. stk. 1-3, herunder regler om fremgangsmåden i forbindelse med genbevilling af støtte til køb af bil og om anvendelse af provenu ved afhændelse af en bil, der tidligere er ydet støtte til, herunder i forbindelse med genbevilling af støtte til køb af en bil,

5) støtte til nødvendig indretning m.v., herunder i hvilket omfang ansøgeren selv skal betale en del af udgiften til indretningen,

6) i hvilket omfang der kan ydes tilskud til betaling af køreundervisning m.v., og

7) støtte til personer, der ved indrejse her i landet medbringer en bil.

158. Der er efter servicelovens § 114, stk. 1, mulighed for at give støtte til køb af bil til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at færdes uden brug af bil.

Derudover er det et krav, at borgeren har et kørselsbehov af et vist omfang. Kørselsbehovet vurderes ud fra tre forskellige bedømmelsesgrundlag:

- Hvis funktionsnedsættelsen i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil.
- Hvis funktionsnedsættelsen i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil.
- Hvis funktionsnedsættelsen i væsentlig grad forringer evnen til at færdes, og personen samtidig har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.

Helbreds-, erhvervs-, uddannelses- og aktivitetsbetingelser for støtte til køb af bil

Bilbekendtgørelsen:

§ 1. Efter § 114, stk. 1, i lov om social service, skal kommunalbestyrelsen yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad

- 1) vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil,
- 2) vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil, eller
- 3) forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.

Stk. 2. I vurderingen af, om der er tale om en varigt nedsat funktionsevne, indgår:

- 1) at der ikke inden for en overskuelig fremtid vil være udsigt til bedring af de helbredsmæssige forhold, og
- 2) at der i lang tid fremover vil være et behov for at afhjælpe følgerne af den nedsatte funktionsevne.

§ 2. Støtte til køb af bil ydes på grundlag af en samlet vurdering af ansøgers helbredsmæssige og sociale forhold samt ansøgers manglende evne til at færdes, jf. stk. 2 og 3. I vurderingen indgår også oplysninger om ansøgers daglige kørselsbehov, og en vurdering af om støtte til køb af bil i væsentlig grad vil gøre ansøger selvhjulpent.

Stk. 2. I vurderingen af ansøgers helbredsmæssige forhold, jf. stk. 1, skal der lægges vægt på de objektive lægelige fund, lægelige udtalelser, oplysninger om lidelsens udvikling og forværring inden for en overskuelig tid, ansøgers evne til at færdes, herunder gangdistance og anden form for nedsat mobilitet, og om der foreligger et særligt skånebehov.

Stk. 3. I vurderingen af ansøgers sociale forhold, jf. stk. 1, skal der lægges særlig vægt på ansøgers samlede situation, herunder elementer i ansøgers familie-, erhvervs- og uddannelsesmæssige forhold, der har betydning for ansøgers funktionsevnenedsættelse og dens betydning for ansøgers daglige kørselsbehov.

Stk. 4. I vurderingen af ansøgers daglige kørselsbehov, jf. stk. 1 og 3, og § 1, stk. 1, skal der lægges vægt på, at kørselsbehovet har et sådant omfang, at bevilling af bil i væsentlig grad kompenserer for ansøgers nedsatte funktionsevne. Ansøger skal have aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil. Aktivitetsniveauet skal som udgangspunkt svare til, hvad der er sædvanligt for en jævnaldrende person uden funktionsnedsættelse med en i øvrigt tilsvarende livssituation.

Stk. 5. I vurderingen af, om ansøgeren bliver selvhjulpnen i væsentlig grad ved bevilling af bil, jf. stk. 1, skal der, hvis ansøgeren ikke selv kan føre bilen, lægges vægt på, at ansøgeren har en anden person til at køre for sig, fx ægtefælle, samlever, chauffør m.v. og at denne er til rådighed i et sådant omfang, at det samlede daglige kørselsbehov kan dækkes herved.

Formål

159. Formålet med at yde støtte til bil er at tilgodese et kørselsbehov hos mennesker med handicap, som på grund af en varig nedsat funktionsevne ikke, eller kun med betydelig vanskelighed, kan fungere i den daglige tilværelse uden brug af bil.

Støtte til køb af bil skal medvirke til, at den enkelte med udgangspunkt i sin konkrete situation kan tilrettelægge en så selvstændig og aktiv tilværelse, som det er tilfældet for andre ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation.

Støtte til køb af bil skal samtidig medvirke til, at personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan opnå eller fastholde tilknytning til arbejdsmarkedet og skaffe sig et væsentligt bidrag til forsørgelsen.

Støtte til køb af bil skal ligeledes medvirke til, at personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan gennemføre en uddannelse, der sigter mod fremtidige arbejds- og indtægtsmuligheder.

Endelig skal støtte til køb af bil medvirke til, at personer, som ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet, og som ikke er under uddannelse, kan opretholde aktiviteter uden for hjemmet af et sådant omfang, at de medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.

Med ”aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil”, menes konkrete aktiviteter af et sådant omfang, at det svarer til, hvad der er sædvanligt for en jævnaldrende person uden handicap og med en i øvrigt tilsvarende livssituation. Omfanget af aktiviteter skal desuden

sammenholdes med den konstaterede funktionsnedsættelse jf. punkt 172, hvor det afgørende er, at der reelt bliver tale om en væsentlig lettelse i den daglige tilværelse.

Ansøgerens økonomiske forhold

160. Ansøgerens økonomiske forhold eller forsørgelsesgrundlag har ikke betydning for, om der kan ydes støtte til køb af bil eller for lånets størrelse. Bestemmelsen omfatter børn og voksne med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, uanset om forsørgelsesgrundlaget er førtidspension, erhvervsindkomst, dagpenge, fleksjob, SU, revalideringshjælp, kontanthjælp eller andet.

Derimod har ansøgerens økonomiske forhold betydning for, hvor stor en del af lånet, der skal tilbagebetales.

Kommunen skal rådgive ansøgeren om de økonomiske konsekvenser af en eventuel bevilling af støtte til køb af bil, herunder konsekvenser i tilfælde af, at låne- og afdragsvilkår ikke overholdes. I rådgivningen bør indgå en helhedsvurdering af ansøgerens situation, jf. § 5 i retssikkerhedsloven, ligesom kommunen skal vurdere, om andre befordringsordninger i rimeligt omfang kan tilgodese ansøgerens kørselsbehov.

Oplysninger om ansøgerens økonomiske forhold, herunder om ansøgeren har midler til at afholde afdrag og driftsudgifter til bilen, kan ikke alene begrunde et afslag efter bilbekendtgørelsens §§ 1-3, når ansøgeren i øvrigt opfylder betingelserne for støtte til køb af bil. Se principafgørelse C-5-01, hvor Ankestyrelsen fandt, at oplysninger om en ansøgers økonomiske forhold, herunder om en ansøger havde midler til at afholde afdrag og driftsudgifter til bil, kunne indgå i vurderingen, men ikke alene begrunde et afslag på støtte til køb af bil.

161. Støtte til køb af bil er skattefrit.

Afgørelseskompetencen og organisering af sagsbehandlingen

162. Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om støtte til bil. Behandlingen af sager om støtte til køb af bil skal ske hurtigst muligt. Kommunalbestyrelsen bør derfor overveje, hvordan området lokalt kan organiseres, så der sikres den mest optimale udnyttelse af ressourcerne, samt den kortest mulige sagsbehandlingstid både til gavn for kommunen og borgerne. Nogle kommuners brug af f.eks. et biludvalg til afgørelse af sager om støtte til køb af bil kan være et forsinkende led i sagsbehandlingen. Det anbefales, at den enkelte kommune i en løbende proces, evt. i samarbejde med andre kommuner, vurderer om sagsbehandlingen tilrettelægges på den bedst mulige måde. Dette af hensyn til kommunens ressourcer men også af hensyn til, at den enkelte borger kan modtage sin afgørelse hurtigst muligt.

Et eksempel på organisering af området, der kan medvirke til en smidig sagsbehandling, er formaliserede aftaler med politiet om vurdering af borgerens køreevne samt påtegning i kørekort af krav om særlig indretning. Sådanne aftaler kan forebygge lang ventetid i forbindelse med politiets behandling af sagen.

Iværksættelse før bevilling

163. Der kan normalt ikke ydes støtte til køb af bil, hvis bilen er indkøbt, inden ansøgning om støtte til køb af bil er indgivet. Det er et almindeligt princip i den sociale lovgivning, at en ansøgning skal indgives inden anskaffelsen. I principafgørelse C-40-08 fandt Ankestyrelsen, at der ikke kunne gives afslag på støtte til særlig indretning efter bilbekendtgørelsen alene med den begrundelse, at anskaffelsen var foretaget, inden bevilling var modtaget. Borgeren kunne derfor godt påtage sig en udgift, efter at borgeren havde ansøgt kommunen herom, og inden bevilling var modtaget. Borgeren løb imidlertid den risiko, at kommunen gav afslag, hvorefter borgeren selv måtte afholde udgiften. Ankestyrelsen hjemviste sagen til kommunen, der skulle vurdere, om borgeren var berettiget til et indkøbt bilsæde.

Der gælder særlige regler for støtte til køb af bil, som ansøgeren eller en anden person i husstanden har købt fabriksny inden for det sidste år. Der henvises til punkt 244.

Børn med handicap

164. Forældre og værge kan ansøge om støtte til bil på vegne af et barn med handicap, men det er barnet, der skal fremstå som ansøger, og det er barnets funktionsevne, kørselsbehov mv., der er afgørende for, om der kan ydes støtte til køb af bil.

Hvis en plejefamilie ansøger om støtte til bil på vegne af et plejebarn med handicap, forudsætter en bevilling, at forældremyndighedsindehaveren eller værgen underskriver gælds brevet. Er forældremyndighedsindehaveren eller værgen ikke indforstået hermed, kan kommunen kontakte statsforvaltningen vedrørende eventuel ændring af forældremyndighedsindehaver/værge.

Kapitel 14

Vejledning af borgeren

Afklarende vejledning af borgeren før opstart af sag

165. En sag starter typisk med en henvendelse fra borgeren. Der kan med fordel gennemføres en afklarende vejledning af borgeren allerede ved første henvendelse, så borgeren opnår viden om reglerne og dermed selv bedre kan tage stilling til, om vedkommende ønsker at ansøge om støtte til køb af bil.

Det anbefales, at den afklarende vejledning tager sit udgangspunkt i kriterierne, som ligger til grund for kommunens afgørelse af, om en person er omfattet af målgruppen for støtte til køb af handicapbil:

- Borgeren vejledes om, at det er et krav for støtte til køb af bil, at vedkommende har en funktionsnedsættelse, der er varig.
- Borgeren vejledes om, at det er et krav for støtte til køb af bil, at borgerens varige funktionsnedsættelse i væsentlig grad skal vanskeliggøre muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggøre muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil, eller at borgeren har en forringet evne til at færdes uden brug af bil.
- Borgeren vejledes om de økonomiske konsekvenser for borgeren ved at få støtte til køb af bil efter servicelovens § 114.

Den afklarende vejledning skal udelukkende være vejledende, hvilket skal fremgå tydeligt. Det er således op til borgeren alene at vurdere, om vedkommende efter den indledende vejledning ønsker at ansøge om støtte til køb af bil. Sagsbehandleren skal ikke ved den indledende afklaring foretage en vurdering af, om borgeren kan forventes at være berettiget til støtte til køb af handicapbil.

Personkreds

Oplysning af sagen

Det skal understreges, at der kun er krav om, at sagen oplyses i nødvendigt omfang. Sagen kan altså afgøres på det foreliggende grundlag, hvis det umiddelbart må vurderes ud fra ansøgers egne oplysninger, at ansøgeren ikke er omfattet af målgruppen. Der vil i sådanne tilfælde ikke være behov for yderligere oplysning af sagen, f.eks. i form af oplysninger om helbredsforhold fra læge, ligesom der ikke er behov for at oplyse om kørselsbehov.

Vurderingen af, om en funktionsnedsættelse er varig, er nærmere beskrevet i punkt 170 og 171.

Vurderingen af, om en funktionsnedsættelse i væsentlig grad vanskeliggør evnen til at færdes, er nærmere beskrevet i punkt 172.

Krav til kørselsbehov, herunder krav til erhverv eller uddannelse er beskrevet i punkt 179-186.

Afklarende gangtest

166. Hvis borgeren ønsker at ansøge om støtte til køb af bil efter den indledende vejledning, anbefales det, at der som næste skridt afholdes en gangtest. Gangtesten er et vigtigt grundlag for at vurdere, om

funktionsnedsættelsen i væsentlig grad vanskeliggør evnen til at færdes, men gangdistancen kan ikke stå alene. Det skal også vurderes, om der er andre forhold, som f.eks. skånehensyn, der berettiger til støtte til køb af bil.

Vurdering af borgerens evne til at færdes er nærmere beskrevet i punkt 173 til 175.

Kørselsbehov

167. Hvis en person på baggrund af ovenstående vurderes at være omfattet af personkredsen for støtte til køb af bil, skal det afklares, om vedkommende har et kørselsbehov, der berettiger til støtten.

Vurdering af kørselsbehovet er nærmere beskrevet i punkt 179 til 186.

Helbredsmæssige kriterier

Vurdering af nedsat funktionsevne

168. Begrebet funktionsevnenedsættelse bruges ved tildeling af alle servicelovens ydelser, der skal kompensere for en nedsat funktionsevne, som f.eks. personlig hjælp, ledsagelse, hjælp til boligindretning eller boligkift, dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse og hjælpemidler.

Det er ikke funktionsnedsættelsens art eller omfang, der i sig selv er det afgørende, men i hvilken udstrækning funktionsnedsættelsen hindrer, at ansøgeren kan benytte kollektive transportmidler eller i øvrigt dække sit kørselsbehov på anden måde end ved at køre i egen bil. F.eks. kan ekstrem overvægt ikke i sig selv danne grundlag for støtte. Det vil altid bero på en samlet vurdering af ansøgerens sociale og helbredsmæssige forhold.

Ved den samlede vurdering af funktionsevnenedsættelsen i forhold til den daglige tilværelse vil blandt andet indgå den pågældendes aktivitetsniveau, helbredsmæssige og sociale forhold, herunder erhvervsforhold, personlige forhold, f.eks. om den pågældende er forælder samt personens manglende evne til at færdes. I vurderingen indgår også oplysninger om ansøgerens daglige kørselsbehov.

Generelt om de helbredsmæssige forholds betydning

169. Formålet med den helbredsmæssige beskrivelse er at tilvejebringe så dækkende helbredsmæssige oplysninger, at det er muligt at vurdere, om der er en sådan sammenhæng mellem beskrivelsen af ansøgerens faktiske funktionsevne og de objektive helbredsmæssige forhold, at det kan forklare det nedsatte funktionsniveau.

Der er ikke fastsat specielle krav til funktionsnedsættelsens art. I almindelighed vil det være en manglende eller stærkt reduceret gangfunktion, der nødvendiggør anskaffelse af egen bil, men det kan også skyldes anden fysisk eller psykisk sygdom.

For eksempel vil personer med svære hjerte- og lungelidelser eller svær astma i nogle situationer kunne opfylde betingelserne for støtte, selv om gangfunktionen er normal, se punkt 176.

Især ved progredierende sygdomme, som f.eks. leddegigt, muskelsvind, dissemineret sklerose, ALS og Spielmeyer-Vogt, parkinsonisme og Parkinson-Plus sygdomme, vil der ofte være behov for en række hjælpeforanstaltninger, hvor støtte til bil kan indgå som en del af den samlede indsats. Det er i den forbindelse vigtigt, at der ikke alene ses på det aktuelle behov, men også tages hensyn til den forventede fremtidige udvikling, se punkt 176.

Støtte på baggrund af psykiske årsager vil især kunne være aktuelt for meget plejekrævende udviklingshæmmede eller autistiske og psykotiske personer og personer med massive sindslidelser, der har meget vanskeligt ved at benytte kollektive befordringsmidler, selv i følge med andre. I principafgørelse C-47-02 fandt Ankestyrelsen, at støtte til køb af bil kunne ydes i tilfælde, hvor en funktionsnedsættelse medfører en grænseoverskridende adfærd over for andre, der betyder, at vedkommende ikke eller kun meget vanskeligt skønnes at kunne anvende offentlige transportmidler.

I nogle tilfælde vil en udskrift af sygehusjournal eller et udskrivningsbrev og/eller en foreliggende eller en indhentet generel helbredsundersøgelse eller en specifik helbredsattest være tilstrækkelig for vurderingen af de objektive helbredsmæssige forhold.

I andre situationer vil det være nødvendigt med supplerende oplysninger, f.eks. en speciallægeerklæring.

Da indhentelse af en speciallægeerklæring normalt vil forlænge sagsbehandlingstiden og fordyre sagsbehandlingen, bør dette alene forbeholdes situationer, hvor det konkret er velbegrundet under hensyn til sagens karakter, f.eks. i sager hvor der er tvivl om skånebehovets omfang.

I en principafgørelse i C-33-08 fandt Ankestyrelsen, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst til, at der kunne træffes afgørelse om, hvorvidt borgeren var berettiget til bil-støtte på trivselsmæssigt grundlag. Ankestyrelsen henviste i sin begrundelse til, at der som udgangspunkt burde foreligge en aktuel speciallægeerklæring, inden der tilkendes støtte til køb af bil på baggrund af et stort skånebehov, når der samtidig er oplyst om en gangdistance, der efter praksis normalt ikke kan begrunde støtte til køb af bil på trivselsmæssigt grundlag.

I principafgørelse C-30-04, fandt Ankestyrelsen grundlag for bil-støtte uanset der ifølge en speciallægeerklæring var fundet normale objektive forhold, som dog ikke stemte overens med, at ansøgeren igennem en årrække havde været permanent kørestolsbruger, som følge af kronisk træthedssyndrom. I den konkrete sag fandt Ankestyrelsen efter en konkret og individuel vurdering borgeren berettiget til bilstøtte på ikke-erhvervsmæssigt grundlag. Ankestyrelsen lagde vægt på omfanget af den nedsatte funktionsevne og på, at ansøgerens gener fandtes at være veldokumenterede. Der havde været symptomer siden 1986, og der var ikke udsigt til bedring.

Vurdering af funktionsnedsættelsens varighed

170. Efter bekendtgørelsens §§ 1-3 kan der ydes støtte til bil til personer med en varigt nedsat funktionsevne, som under hensyn til ansøgerens behov for kørsel og formålet med kørslen i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil, eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.

De hensyn, der indgår i afvejningen af, om der er tale om en varig lidelse, er:

- at der ikke inden for en overskuelig fremtid vil være udsigt til bedring af de helbredsmæssige forhold, og
- at der i lang tid fremover vil være et behov for at afhjælpe følgerne af den nedsatte funktionsevne.

Det er således et krav, at behandlingsmulighederne er udtømte. Støtte til køb af bil efter servicelovens regler kan således ikke bevilges, hvis der kun er tale om et midlertidigt behov for hjælp, f.eks. som led i sygdomsbehandling.

I principafgørelse O-121-95 fandt Ankestyrelsen, at to ansøgere ikke var berettiget til bilstøtte på ikke-erhvervsmæssigt grundlag. Ankestyrelsen henviste i sin begrundelse til, at deres funktionsevne ikke var tilstrækkeligt nedsat, og at deres lidelse fibromyalgi først var diagnosticeret i 1993 og 1992, så det derfor endnu ikke kunne anses for godtgjort, at lidelsen var varig uden mulighed for bedring på længere sigt.

Vurdering af funktionsnedsættelsens varighed hos børn

171. For børn må varighedsbegrebet bedømmes særskilt. Generelt er læger tilbageholdende med at bedømme en tilstand hos et barn som varig, blandt andet fordi det ofte er vanskeligt at stille en prognose, der rækker længere end blot over en årrække.

Ved vurderingen af barnets funktionsnedsættelse må der tages hensyn både til barnets alder, vækst og udvikling.

Barnets kørselsbehov må sammenholdes med behovet hos andre børn på samme alder og i samme livssituation.

Hvis barnet har en progredierende lidelse, kan der herudover være et særligt hensyn at tage ved både behovsvurderingen og varighedsvurderingen.

Væsentlighedskriteriet

172. For at der kan ydes støtte til køb af bil efter servicelovens § 114, kræves det, jf. § 114, stk. 1, at funktionsevnen i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil, eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil. Der er altså et krav om, at funktionsnedsættelsen i væsentlig omfang skal vanskeliggøre evnen til at færdes uden brug af bil.

Udgangspunktet for vurderingen af de ovenfor nævnte væsentlighedsgrader kræver, at der må ses på ansøgerens sociale forhold sammenholdt med oplysningerne om ansøgerens helbredsforhold. Flere forhold vil således have betydning for den samlede vurdering af væsentligheden af ansøgerens funktionsnedsættelse.

Det afgørende er, at behovet for kørsel i egen bil, sammenholdt med den konstaterede funktionsnedsættelse, er af tilstrækkeligt omfang til, at der reelt bliver tale om en væsentlig lettelse i den daglige tilværelse.

Nedenfor beskrives en række forhold, der hver for sig eller i indbyrdes samspil kan have betydning for den samlede vurdering. Hvor megen vægt, der lægges på de enkelte forhold i en konkret sag om bevilling af støtte til bil, beror på en konkret vurdering.

Ansøgerens evne til at færdes, herunder gangevne og gangafvikling

173. Vurderingen af ansøgerens evne til at færdes er et af de centrale elementer i skønnet over, om en ansøger er berettiget til støtte til bil. Der vil i mange tilfælde være behov for at foretage en gangtest. Om muligt vil det af effektiviseringshensyn være hensigtsmæssigt, at der allerede i forbindelse med den indledende sagsbehandling, f.eks. i forbindelse med et indledende besøg i hjemmet, eller i forbindelse med en vejledningssamtale i kommunen ved opstart af en sag om støtte til køb af handicapbil, gennemføres en gangtest. Oplysninger om borgerens evne til at færdes bør i nødvendigt omfang understøttes af oplysninger fra læge, ergo- eller fysioterapeut.

174. Der skal som udgangspunkt være tale om en væsentlig forringelse af gangevnen, for at der kan blive tale om at yde støtte til bil. Dette gælder særligt, når ansøgeren ikke er i erhverv eller under uddannelse.

Der skal i vurderingen af ansøgerens evne til at færdes endvidere tages højde for en række andre faktorer end lige netop gangdistancen. Borgeren kan f.eks. samtidig med en nedsat gangfunktion også have nedsat eller manglende armfunktion, hvilket i nogle tilfælde kan forhindre den pågældende i at komme op i en bus eller at holde sig fast under kørslen.

Til vurderingen af gangafviklingen og kvaliteten af denne indgår oplysninger om gangfunktionen, skridtlængden, sikkerhed eller usikkerhed i vendinger. Desuden indgår oplysninger om behov for pauser undervejs, evnen til at rejse og sætte sig, igangsætningsbesvær, evnen til at bære på noget under gang, evnen til trappegang (op og ned), til at bestige høje trin og til at komme på og af kollektive befordringsmidler. Under vurderingen af gangfunktionen kan der også laves en vurdering af om et ganghjælpemiddel har en positiv indvirkning på gangfunktionen, eller om det kan afhjælpe et eventuelt balanceproblem, og dermed være en tilstrækkelig afhjælpning af den nedsatte funktionsevne.

Der skal også foreligge en beskrivelse af, om gangen foregår med eller uden hjælpemidler, om den er sikker i ansøgerens eget tempo eller om små niveauforskelle, glat føre, herunder f.eks. regnvejr, snevejr eller lignende kan medføre væsentlig øget risiko for fald. Det bør også beskrives, i hvor lang tid ansøgeren kan stå, og om der er særlige skånehensyn under hensyn til lidelsens art, som gør sig gældende.

Samtidig bør der ses på, hvor lang tid det tager ansøgeren at tilbagelægge en distance. Det er i den forbindelse også væsentligt at vurdere, om ansøgerens lidelse er af en sådan karakter, at der er gode og dårlige dage, hvilket f.eks. kan betyde, at ansøgeren på en dårlig dag vanskeligt kan gå 100 meter, hvorimod han eller hun på en god dag godt kan gå mere end 100 meter.

Det bør også indgå i vurderingen, om den pågældendes balance, som følge af den nedsatte funktionsevne, bliver væsentligt generet af omgivelserne, f.eks. i form af udendørs påvirkninger fra støj eller andet.

175. Der kan ikke træffes afgørelse alene på grundlag af oplysninger om gangdistancen. Principafgørelse 59-10 omhandler en 69-årig mand med kronisk obstruktiv lungesygdom og kroniske rygsmerter. Der var kørselsbehov i forbindelse med daglige indkøb, familie- og vennebesøg og andre sociale aktiviteter. Ansøger havde ca. 1000 m til nærmeste indkøbsmulighed og 200 m til nærmeste offentlige transport. Ankestyrelsen begrundede afslag på støtte til køb af bil på trivselsmæssigt grundlag med, at ansøgeren havde en gangdistance på mellem 100-180 meter, og at ansøgeren kunne gå på trapper og bruge offentlige transportmidler. Ankestyrelsen fandt på denne baggrund, at ansøgerens kørselsbehov mere hensigtsmæssigt kunne tilgodeses ved andre ordninger, herunder ved brug af el-scooter ved kørsel i nærområdet, ordninger om individuel handicapkørsel, samt ved brug af offentlige transportmidler.

For yderligere vejledning om betydningen af andre transportordninger henvises til vejledningens punkt 194.

Gangdistancen er ikke lige så tungtvejende ved støtte til køb af bil på erhvervs- eller uddannelsesmæssigt grundlag, som den er ved bevilling af støtte til køb af bil på andet grundlag, altså såkaldt trivselsmæssigt grundlag. Det er en følge af, at der lægges stor vægt på, at den pågældende kan fastholde sit erhverv eller sin uddannelse, jf. bl.a. bekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Trætbarhed, udtrætning og skånehensyn

176. Selv om funktionsevnen, herunder gangdistancen, ikke er så betydeligt nedsat, at der umiddelbart er grundlag for at tilkende støtte til køb af bil, vil der i en række tilfælde alligevel kunne bevilges bil ud fra et skånebehov.

Det kan dels være tilfældet, hvis en ansøger godt kan gå f.eks. 100 meter, men hvor dette vil medføre en forværring af ansøgerens tilstand og lidelse. Det kan også være tilfældet i forbindelse med støtte til bil på erhvervmæssigt grundlag eller til uddannelse (samt i specielle tilfælde til trivselsformål), hvor ansøgeren godt kan komme til og fra arbejde eller uddannelsesinstitution til fods eller med offentlige befordringsmidler, men hvor dette udtrætter ansøgeren så meget, at gennemførelsen af arbejdet eller uddannelsen bliver meget vanskelig.

Dette gælder f.eks. ved visse gigttildelser, spastiske lidelser, muskelsvind, sclerose, polio og senfølger efter polio, parkinsonisme og Parkinson-Plus sygdomme samt lidelser vedrørende hjerte og/eller lunger (f.eks. svær astma). Bil vil her kunne bevilges, hvis der er en meget betydelig nedsat lungefunktion, eller ansøgeren har en hjertelidelse, der forværres ved fysisk anstrengelse.

Ud fra et skånebehov vil der herudover være et hensyn at tage til helt specielle lidelser såsom personer, der er tracheostomerede. Det samme gælder mennesker, der lider af f.eks. Ménières sygdom i meget svær grad.

Personer, der er tracheostomerede, har stærkt øget risiko for luftvejsinfektioner. Børn, der er tracheostomerede, må ikke være ude ved temperaturer under 4 grader eller i kold blæst. Der skal desuden medbringes en del udstyr, når barnet skal hjemmefra, f.eks. sug, ilt og andet beredskabsudstyr. Herudover

kan det være ubehageligt for både den tracheosteomerede og omgivelserne, når tracheostomien skal renses.

Ud over de tracheostomerede kan en lidelse som Ménières sygdom i meget svær grad bevirke, at den pågældende som følge af støjoverfølsomhed, svimmelhed, kvalme og opkast ikke kan gå særligt langt uden at miste balancen.

Det, der kendetegner de ovenfor nævnte lidelser, er, at de pågældende fysisk er i stand til at gå længere end f.eks. 100 m, men som følge af lidelsens karakter alligevel kan være berettiget til støtte til bil.

Principafgørelse 98-10 er et eksempel på vægtningen af det konkrete skånebehov. Sagen drejede sig om en ansøger, som var amputeret på højre underben. Ansøger brugte benprotese og havde en gangdistance på ca. 200 meter ved hjælp af albuestokke og med indlagte pauser. Der var oplyst om et betydeligt kørselsbehov på trivselsmæssigt grundlag. Ankestyrelsen fandt, at der ikke var grundlag for bilstøtte, og henviste til, at gangdistancen ikke var betydeligt nedsat, og at kuldefølsom og fantomsmerter ved benstumpen ikke udgjorde særlige skånebehov.

Selvhjulpethed

177. Ved vurderingen af, om pågældende er berettiget til støtte til køb af bil, anlægges en vurdering af, om en bevilling til køb af bil i væsentlig grad vil gøre ansøgeren selvhjulpethed. Hvis ansøgeren ikke selv kan føre bilen, lægges der vægt på, om ansøgeren har en anden person til at køre for sig, f.eks. ægtefælle, samlever, chauffør mv. Denne person skal være til rådighed i et sådant omfang, at det samlede daglige kørselsbehov kan dækkes herved.

Graden af ansøgerens selvhjulpethed er et ydelseskriterium blandt mange, der indgår ved den samlede vurdering, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 5. Det er en betingelse for støtte til køb af bil, at ansøgeren bliver selvhjulpethed i væsentlig grad ved bevilling af bil. Samme princip gælder i forbindelse med bevilling af særlig indretning af bilen og køreundervisning. Se principafgørelse C-2-07, hvor der blev givet afslag på støtte til særlig indretning af bilen og til tilskud til køreundervisning. Der var tale om en stærkt handicappet mand, som var afhængig af hjælp fra andre til alle praktiske gøremål. Pågældende havde ansøgt om støtte til særlig indretning og tilskud til køreundervisning, så han selv kunne blive i stand til at føre sin handicapbil. Afslaget blev begrundet med, at den grad af selvhjulpethed, som manden ville opnå ved selv at blive i stand til at føre sin bil, ikke stod i rimeligt forhold til omfanget af de særlige indretninger og udgifterne til den køreundervisning, som ville være påkrævet for at opnå dette. Ankestyrelsen vurderede således, at selv om ansøgeren ved tildeling af den ansøgte hjælp ville blive i stand til selv at føre sin bil, ville graden af hans selvhjulpethed alene blive øget i et særdeles beskedent omfang.

Vurdering af kørselsbehovet

Bilbekendtgørelsen

§ 3. Det er en betingelse for at opnå støtte, at der er behov for kørsel:

- 1) til og fra et arbejde, hvor ansøgeren skaffer sig et væsentligt bidrag til sin og eventuelle families forsørgelse,
- 2) til og fra en uddannelse, der ud fra et overordnet tilrettelagt uddannelsesforløb sigter mod fremtidige arbejds- og indtægtsmuligheder, eller

3) der i væsentlig grad kan afhjælpe følgerne af ansøgerens funktionsevnedssættelse.

Stk. 2. Ved vurderingen af, om ansøger efter stk. 1, nr. 1, skaffer sig et væsentligt bidrag til sin og/eller familiens forsørgelse, indgår elementer som arbejdets karakter og varighed, arbejdstidens længde, og hvorledes arbejdstiden er fordelt på ugens dage.

§ 4. Der ydes ikke støtte, hvis ansøgers samlede kørselsbehov ud fra en vurdering af alder, almentilstand og forholdene i øvrigt mere hensigtsmæssigt kan tilgodeses ved andre ordninger, herunder ordninger om individuel handicapkørsel etableret efter lovene om hovedstadsområdets kollektive persontrafik og den lokale kollektive persontrafik uden for hovedstadsområdet.

Stk. 2. I vurderingen af, om en ansøger er i stand til at benytte offentlige transportmidler eller andre transportordninger, indgår de helbredsmæssige forholds indvirkning på ansøgerens evne til at færdes. Desuden indgår det i vurderingen, hvis den nedsatte funktionsevne nødvendiggør, at der tages særlige hensyn fx på grund af udtrætning eller risiko for forværring af funktionsevnen.

178. Hvis en person vurderes at være omfattet af personkredsen for støtte til køb af bil, skal det vurderes, om vedkommende har et kørselsbehov, der berettiger til støtte til køb af bil.

Arbejds-mæssige forhold og bedømmelsesgrundlaget

179. Det er væsentligt at få fastlagt bedømmelsesgrundlaget, da betingelserne for at få støtte til køb af bil på erhvervs-mæssigt grundlag er mildere end på trivsels-mæssigt grundlag. Til illustration heraf fandt Ankestyrelsen i sag (C-61-05), at bedømmelsesgrundlaget var trivsels-mæssigt. Begrundelsen for Ankestyrelsens afgørelse var, at ansøger på tidspunktet for nævnets afgørelse ikke var i et ansættelsesforhold. Ansøger modtog ledighedsydelse, og der var på tidspunktet for nævnets afgørelse ikke et konkret tilbud til ansøger om fleksjob. Ansøgers kørselsbehov var heller ikke nærmere konkretiseret.

Ved støtte til køb af bil på erhvervs-mæssigt grundlag skal ansøgerens behov for brug af bil være nødvendig i forbindelse med kørsel til og fra arbejde, dvs. at bilen skal dække ansøgerens personlige kørselsbehov. Der kan derfor ved vurdering af, om ansøgeren er berettiget til støtte, ikke lægges vægt på, at en bil er et nødvendigt led ved arbejdets udførelse, f.eks. behov for kørsel i arbejdstiden i forbindelse med kunde- og leverandørbesøg, idet en ikke-handicappet person ligeledes vil have behov for bil for at udføre arbejdet i virksomheden. Se i den forbindelse principafgørelse C-32-02, hvor Ankestyrelsen vurderede, at en ansøger ikke var berettiget til støtte til køb af bil på erhvervs-mæssigt grundlag. Der var tale om en ansøger med lårbensamputation, som arbejdede som sælger med et kørselsbehov på ca. 30.000 km. årligt på skiftende arbejdssteder. Ankestyrelsen begrundede afgørelsen med, at en ikke-handicappet person ligeledes ville have behov for bil for at udføre et sælgerjob i lønnet erhverv med et

tilsvarende stort kørselsbehov i forbindelse med arbejde på skiftende arbejdssteder. Det var således ikke funktionsnedsættelsen, der gjorde, at en bil var nødvendig, men arbejdets særlige karakter. Ankestyrelsen vurderede samtidigt, at ansøger opfyldte de helbredsmæssige betingelser for støtte til køb af bil på trivselsmæssigt grundlag, særligt begrundet i skånehensyn overfor amputationsstumpen.

Hvis bilen skal bruges til og fra et arbejde, er det desuden en betingelse, at der er tale om et arbejde, der skaffer ansøgeren et væsentligt bidrag til forsørgelsen. Se punkt 180.

180. Der skal lægges vægt på, om arbejdet giver et væsentligt bidrag til forsørgelsen. Det er uden betydning, om erhvervsindtægterne opnås i et ansættelsesforhold, herunder fleksjob, job med løntilskud eller ved arbejde i egen virksomhed.

I vurderingen af om indtægten udgør en væsentlig del af forsørgelsesgrundlaget, lægges der ligeledes vægt på oplysninger om arbejdets karakter og varighed, arbejdstidens længde og hvorledes arbejdstiden er fordelt på ugens dage.

Hvis en bil er et nødvendigt led i arbejdets udførelse, vil en eventuel indretning af den bil, som arbejdsgiver eller en selvstændig erhvervsdrivende stiller til rådighed, skulle behandles efter Beskæftigelsesministeriets regelsæt.

Erhvervsindtægt og førtidspension

181. Er ansøgeren pensionist med social pension, skal erhvervsindtægten ifølge praksis udgøre $\frac{1}{4}$ af pensionsindtægten for at udgøre et væsentligt bidrag til forsørgelsen. Ved denne bedømmelse er der ved praksis lagt vægt på den »satsmæssige« pension før regulering for egen og eventuel ægtefælles indtægt. Dette begrundes med, at erhvervsindtægten ikke først skal nedsætte pensionen, hvorefter der skal ske en sammenligning mellem arbejdsindtægten og den nu nedsatte pension.

Modtager ansøgeren social pension, vil en indtægt på under 25.000 kr. årligt kun undtagelsesvist udgøre et væsentligt bidrag til forsørgelsen, jævnfør principafgørelse O-57-98, hvor Ankestyrelsen fandt, at der generelt skulle ses på forholdet mellem erhvervsindtægten og pensionsindtægten. Ankestyrelsen lagde herved vægt på den socialpolitiske udvikling, hvor der lægges større og større vægt på, at man kan bevare kontakten til arbejdsmarkedet, også hvis man modtager pension. Ankestyrelsen fandt, at erhvervsindtægten burde udgøre $\frac{1}{4}$ af pensionsindtægten for at udgøre et væsentligt bidrag til forsørgelsen. Ankestyrelsen fandt samtidigt, at en indtægt på under 25.000 kr. i aktuelt indtægtsniveau kun undtagelsesvist kunne siges at udgøre et væsentligt bidrag til forsørgelsen. Ved bedømmelsen lagde Ankestyrelsen vægt på den ”satsmæssige” pension før regulering for egen og eventuel ægtefælles indtægt. Dette skete for, at erhvervsindtægten ikke først skulle nedsætte pensionen, hvorefter der skulle ske en sammenligning mellem arbejdsindtægten og den nu nedsatte pension. I hver enkelt sag skulle der foretages en individuel vurdering, hvor der bl.a. blev lagt vægt på arbejdstidens længde, dens fordeling på ugens dage og arbejdets indhold. Endvidere kunne f.eks. alder, skånehensyn udtrætning mv. indgå i den individuelle vurdering.

Principafgørelsen er suppleret ved principafgørelse C-44-03, hvor Ankestyrelsen fandt, at der ved vurderingen af betingelsen i bilbekendtgørelsen om, at arbejdsindtægten skulle udgøre et væsentligt bidrag til forsørgelsen, ikke kunne ses bort fra, at ansøgeren også havde en betydelig privat pension, som skulle indgå i vurderingsgrundlaget. Ankestyrelsen lagde vægt på, at udtrykket i bilbekendtgørelsen om ”at ansøgeren skaffer sig et væsentligt bidrag til forsørgelsen” måtte ses i lyset af ansøgerens øvrige forsørgelsesindtægter. Ankestyrelsen fandt efter en konkret vurdering, at ansøgerens lønindtægt på knap 60.000 kr. årligt sammenholdt med den mellemste førtidspension og ca. 8.500 kr. om måneden fra den private pension, kunne anses for at udgøre et væsentligt bidrag til forsørgelsen. Ansøgeren var derfor berettiget til bilstøtte på erhvervs-mæssigt grundlag.

Borgerligt ombud

182. Et hverv som medlem af en kommunalbestyrelse eller anden form for bestyrelse samt frivilligt arbejde skal ikke bedømmes på erhvervsmæssigt grundlag. Til illustration heraf se principafgørelse C-9-02, om en blind ansøger som havde en række frivillige hverv ved bl.a. formandskaber indenfor Dansk Blindesamfund samt medlemskab af bl.a. handicapbestyrelser. Ansøger oppebar herfor ca. 500.000 kr. årligt. Ankestyrelsen fandt ikke, at de frivillige hverv, uanset vederlag herfor, kunne bevirke, at ansøgningen skulle bedømmes på erhvervsmæssigt grundlag. Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøgers frivillige hverv kunne sidestilles med et borgerligt ombud. Ansøger var derfor ikke berettiget til bilstøtte.

Det forhold, at ansøger betaler ATP og arbejdsmarkedsbidrag af vederlaget, som ansøger modtager for at være medlem af en kommunalbestyrelse eller anden bestyrelse, betyder ikke, at ansøgers medlemskab af kommunalbestyrelsen eller en anden bestyrelse kan betragtes som erhvervsmæssig beskæftigelse. Dette begrundes med, at andre grupper, som ikke betragtes som lønmodtagere, også betaler ATP og arbejdsmarkedsbidrag af visse indkomster.

Uddannelsesmæssige forhold

183. Hvis ansøgeren er under uddannelse eller påregner at starte en sådan, kan dette have stor betydning ved bevilling af støtte til bil.

Hvis bilen skal bruges til og fra et uddannelsessted, er det en betingelse, at der er tale om en uddannelse, der sigter mod fremtidige arbejds- og indtægtsmuligheder.

184. Der skal være tale om en uddannelse eller et uddannelsesforløb, der enten direkte sigter på et fremtidigt erhverv, eller hvor det pågældende uddannelsesstrin er adgangsgivende for en række uddannelser, der retter sig mod et fremtidigt erhverv. Uddannelsessøgende kan således opnå støtte til køb af bil, selvom det endnu ikke er fastlagt, hvilket konkret fremtidigt erhverv, der sigtes på. Der er således mulighed for, at personer med en varig funktionsnedsættelse, som er under uddannelse, kan vælge uddannelsesspor undervejs. Særligt når der er tale om uddannelsesforløb, der giver kompetence til videreuddannelse, er det ikke en betingelse for at opnå støtte til køb af bil på uddannelsesmæssigt grundlag, at der foreligger et bestemt erhverv som endemål, når der ydes støtte.

Hvis formålet med støtte til køb af bil primært er kørsel til og fra en uddannelse, og det fremtidige kørselsbehov er usikkert, skal det vurderes, om kørselsbehovet eventuelt vil kunne dækkes ved andre foranstaltninger, f.eks. taxi eller lejet bil, med støtte efter reglerne om revalidering.

Tilsvarende gælder, hvis der efter anden lovgivning er ret til befordring under uddannelse. Der henvises til Undervisningsministeriets regler om befordring af elever i folkeskolen og frie grundskoler, om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende, om tilskud til visse befordringsudgifter for elever under erhvervsuddannelse eller landbrugets grunduddannelse, samt om befordring af voksne, der modtager specialundervisning efter loven om specialundervisning for voksne, herunder deltager i kurser for voksne med utilstrækkelige læse-, stave- og skrivefærdigheder.

I disse situationer skal det indgå i vurderingen, om de nævnte befordringsordninger i rimeligt omfang tilgodeser ansøgerens samlede kørselsbehov såvel i forbindelse med uddannelse som øvrige rimelige kørselsbehov.

Det bør også indgå, hvilken løsning der på længere sigt må anses for den økonomisk mest hensigtsmæssige. Det vil således kunne tale for at yde støtte til køb af bil, hvis bilen og dens drift i uddannelsesperioden er den billigst egnede løsning.

Trivselsmæssige forhold

185. Formålet med støtte til køb af bil er at forøge eller bevare udfoldelsesmulighederne og dermed medvirke til, at den pågældende kan leve et liv så tæt på det normale som muligt. I den forbindelse vil ansøgerens fritidsaktiviteter, f.eks. sport, familiebesøg, fritidsundervisning, frivilligt organisationsarbejde,

udflugter, sommerhusbesøg og lignende, kunne have betydning for pågældendes mulighed for livsudfoldelse og sociale netværk.

Det afgørende er, at behovet for kørsel i egen bil, sammenholdt med den konstaterede funktionsnedsættelse, er af tilstrækkeligt omfang til, at der reelt bliver tale om en væsentlig afhjælpning af følgerne af ansøgerens funktionsnedsættelse.

Hvis benyttelsen af en bil sigter til opfyldelse af kørselsbehov til fritidsaktiviteter mv., jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3, skal det ligeledes overvejes, om ansøgerens samlede kørselsbehov ud fra en vurdering af ansøgerens alder, almentilstand og forholdene i øvrigt kan løses tilfredsstillende på anden måde, jf. bekendtgørelsens § 4. F.eks. må transportbehovet i nogle tilfælde antages at kunne tilgodeses på forsvarlig måde gennem udnyttelse af trafikselskabernes individuelle kørselsordninger for bevægelseshæmmede eller ved faktisk etableret befordring med individuelle transportmidler, jf. servicelovens § 117, hvorefter kommunen kan yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle befordringsmidler. Der er ikke adgang til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelse efter denne bestemmelse.

Ophold i et botilbud

186. I de tilfælde, hvor en person får ophold i et botilbud efter serviceloven, skal det vurderes, om der stadig foreligger et kørselsbehov, hvis opfyldelse i væsentlig grad afhjælper følgerne af lidelsen og letter den daglige tilværelse.

Der må i den forbindelse foretages en konkret vurdering af, om ansøgerens kørselsbehov mere hensigtsmæssigt kan dækkes ved andre befordringsordninger. Et kørselsbehov i forbindelse med hjemmebesøg få gange om året, en enkelt ferie og lignende er ikke i sig selv tilstrækkeligt. Der skal være tale om et kørselsbehov ved deltagelse i et antal aktiviteter, som ansøgeren enten selv kan køre til, eller har personer som fast kan køre for ham eller hende. Endelig skal der være tale om et kørselsbehov, der ikke dækkes af en befordringsordning i botilbuddet, offentlige befordringsmidler eller andre befordringsordninger.

I principafgørelse C-26-06 fandt Ankestyrelsen, at der ikke var tale om et kørselsbehov, der i væsentlig grad kunne afhjælpe følgerne af kvindens funktionsnedsættelse og derved i væsentlig grad kunne lette den daglige tilværelse, hvorfor ansøgeren, der var flyttet på institution, ikke længere opfyldte betingelserne for støtte til køb af bil. Ankestyrelsen lagde til grund, at kvinden opfyldte de helbredsmæssige betingelser for støtte til bil på ikke-erhvervsmæssigt grundlag. Ankestyrelsen fandt, at der ikke var oplysninger om et kørselsbehov, der i væsentlig grad kunne afhjælpe følgerne af kvindens funktionsnedsættelse og derved i væsentlig grad kunne lette den daglige tilværelse. Ankestyrelsen fandt således, at et kørselsbehov i forbindelse med weekender, hvor kvinden deltog i forældrenes aktiviteter og sociale arrangementer samt var med på ferier, ikke i væsentlig grad afhjælp følgerne af lidelsen, og lettede kvindens daglige tilværelse.

Se også principafgørelse 58-10, hvor Ankestyrelsen fandt, at en 9-årig døvblind dreng ikke var berettiget til fortsat støtte til køb af bil, efter at han blev anbragt på døgninstitution. Drengen havde et kørselsbehov i forbindelse med hospitalsbesøg og kontrol, samt til forskellige fritidsformål og familieaktiviteter, når han opholdt sig i hjemmet i de fleste weekender og under 4 årlige ferier af 5-10 dages varighed. Drengen boede på en døgninstitution og institutionen ydede støtte til de daglige funktioner, herunder ved dækning af det daglige behov for at blive transporteret til forskellige aktiviteter. Dertil kom, at institutionen ydede ledsaget transport ved hjemrejse i forbindelse med weekender og ferier og retur til døgninstitutionen. Der var dermed ikke et dagligt kørselsbehov, som ikke kunne dækkes af institutionen. Ankestyrelsen var opmærksom på, at drengen havde et udækket kørselsbehov, når han var hjemme på weekend og i ferierne, men dette kørselsbehov fandtes mere hensigtsmæssigt at kunne tilgodeses ved brug af andre transportordninger, herunder ordninger om individuel handicapkørsel.

I modsætning hertil fandt Ankestyrelsen i principafgørelse C-57-06 grundlag for at bevilge støtte til køb af bil i to ud af tre sager om støtte til køb af bil på trivselsmæssigt grundlag til beboere i bofællesskab uden fælles kørselsordning. Ingen af beboerne kunne selv køre bil. Ansøgerne opfyldte alle de helbredsmæssige betingelser for støtte til bil. Herefter lagde Ankestyrelsen vægt på omfanget af ansøgernes kørselsbehov, herunder om ansøgerne havde et dagligt kørselsbehov. Ankestyrelsen lagde videre vægt på, om der var chaufførmulighed i ansøgernes umiddelbare nærhed, herunder i hvilket omfang ansøgernes støttepersoner, der ydede social- og neuropædagogisk bistand, stod til rådighed som chauffører.

To af beboerne var berettiget til bil-støtte, mens een beboer ikke var berettiget til bil-støtte.

Ansøgerens sociale forhold

Generelt om de sociale forholds betydning

187. Som grundlag for vurderingen af ansøgerens sociale forhold indgår en række oplysninger om ansøgerens familie, bolig, uddannelse, erhverv, frivilligt arbejde, herunder organisationsarbejde, økonomi, fritidsaktiviteter, oplysninger om kørselsbehovet og om tilgængelige kollektive befordringsmidler og afstanden fra hjemmet til disse samt om muligheden for andre kørselsordninger.

Oplysningerne bør i første række komme fra ansøgeren selv, eventuelt med bistand fra den kommunale sagsbehandler. Det forudsættes, at beskrivelsen af ansøgerens situation foretages af den kommunale sagsbehandler og ansøgeren i fællesskab.

Ansøgerens sociale forhold kan have betydning for, om ansøgeren har et kørselsbehov, der betyder, at vedkommende er berettiget til støtte til køb af bil.

I beskrivelsen af de sociale forhold skal der tages hensyn til den forventede fremtidige udvikling, således at det sikres, at indsatsen vil have optimal effekt i hele perioden. Eksempelvis må der tages højde for, at børns behov for at modtage hjælpemidler kan ændres over tid.

Familieforhold

188. Familiens størrelse og sammensætning kan have betydning for ansøgerens funktionsniveau og dermed behov for kørsel. Det er især ressourcer eller manglende ressourcer hos de øvrige familiemedlemmer, der har betydning i denne sammenhæng. Elementer, der kan have betydning, kan f.eks. være, om ansøgeren er henvist til selv at købe ind mv., i hvilket omfang en eventuel ægtefælle eller samlever kan bistå, eller om der er andre personer med handicap i familien, herunder om der er børn med et stort plejebehov. Hvis ansøgerens ægtefælle skal fungere som chauffør, kan det være hensigtsmæssigt med oplysninger om ægtefællens arbejdstider mv. af hensyn til vurderingen af, om bevilling af støtte til bil kan tilgodese ansøgerens samlede behov for kørsel.

Hvis ansøgeren har behov for hjælp ved ind- og udstigning, bør det klarlægges, om ansøgeren kan disponere over fornøden bistand hertil fra andre, eventuelt fra føreren af bilen.

Boligforhold

189. Boligens etageplacering samt afstand til offentlige befordringsmidler, indkøbsmuligheder, lægebesøg og offentlige kontorer mv. indgår i vurderingen af ansøgernes forhold. Støtte til køb af bil kan ikke tildeles alene på grundlag af boligens etageplacering eller afstanden til offentlige transportmidler, da der skal foretages en vurdering i forhold til en person uden handicap i samme alder og livssituation. Her vil lang afstand til offentlig transport eller offentlige kontorer også betyde, at vedkommende har behov for bil.

Lang afstand til offentlige befordringsmidler kan ikke i sig selv begrunde støtte til køb af bil, men skal indgå sammen med andre faktorer, hvor det helbredsmæssige er det tungtvejende. Til illustration heraf se principafgørelse C-39-07, hvor en ansøger ikke fandtes berettiget til støtte til køb af bil på trivselsmæssigt

grundlag. Grunden hertil var, at ansøger havde kronisk leddegigt, der gav anledning til smerter i store led, mest udtalt dog i finger-, hånd-, skulder- og fodled. Lidelsen nedsatte efter de helbredsmæssige oplysninger i sagen og oplysningerne om gangtesten ikke ansøgers gangfunktion i så væsentligt omfang, at ansøger ikke kunne færdes uden brug af bil.

Grunden var desuden, at der ikke fandtes at være et særligt skånebehov. Ansøger havde en gangdistance på mellem 200 - 450 meter uden brug af hjælpemidler og kunne, om end med besvær, gå på trapper, benytte offentlige transportmidler og cykle små korte ture. Ankestyrelsen bemærkede, at lang afstand til offentlig transport kunne indgå som et moment ved vurderingen af, om betingelserne for støtte til køb af bil var opfyldte, men ikke var et afgørende moment for støtte til køb af bil. Ankestyrelsen henviste til tidligere praksis, hvor en ansøger ikke havde krav på at få bevilliget støtte til køb af bil, selv om ansøgeren i forvejen en eller flere gange tidligere havde fået bevilliget støtte til køb af bil. Betingelserne for støtte til køb af bil skulle være opfyldt på det aktuelle ansøgningstidspunkt. Det forhold, at en ansøger tidligere havde modtaget støtte til køb af bil, kunne alene indgå som et moment i helhedsvurderingen af ansøgers funktionsevne og behov for bil.

Høj alder

190. Aldersbetingede funktionsnedsættelser vil for langt størstedelens vedkommende være forudsigelige. Der er ikke fastsat nogen øvre aldersgrænse for bevilling af støtte til bil. Ifølge praksis kan der bevilges støtte til bil til ansøgere over 70 år. Ved vurderingen af, om en person er berettiget til støtte til køb af bil, skal indgå en vurdering af vedkommendes evne til at færdes, sammenholdt med en vurdering af en person i samme alder og samme livssituation som ikke har en funktionsnedsættelse.

Alderen indgår ikke som et selvstændigt ydelseskriterium, men kan indgå i den samlede vurdering af ansøgerens kørselsbehov. Her kan der ses på, om kørselsbehovet ud fra en samlet vurdering mere hensigtsmæssigt vil kunne tilgodeses ved andre kørselsordninger, jf. bekendtgørelsens § 4. Derudover kan der lægges vægt på, om en bevilling til støtte til bil i tilstrækkelig grad vil gøre ansøgeren selvhjulpne, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 5.

Der kan således ikke gives afslag alene på grund af høj alder.

Lav alder

191. Ligesom der ikke er et »høj alders« kriterium for tildeling af støtte til køb af bil, er der heller ikke et »lav alders« kriterium.

Der ydes dog normalt ikke støtte til bil til børn, der alene på grund af alder er ude af stand til at gå eller endnu kan køres i klapvogn.

Alle forældre med børn indtil omkring 3-års alderen har behov for at kunne transportere barnet.

Ifølge administrativ praksis tilkendes der derfor som udgangspunkt tidligst bil til børn, når barnet er fyldt 3 år. Undtagelse til dette udgangspunkt kan f.eks. ske, hvor et barn på grund af sin funktionsnedsættelse er væsentligt vanskeligere at transportere end andre børn på samme alder. Dette kan f.eks. være tilfældet hvis barnet er ude af stand til selv at holde sit hoved oppe uden voksenstøtte.

Urolige børn

192. Ved den samlede vurdering i sager om børn med funktionsnedsættelse er det vigtigt at se på, om barnet er uroligt eller besværligt at medbringe i offentlige befordringsmidler. Barnet kan således uden at have et egentligt bevægelseshandicap på grund af forskellige lidelser opføre sig meget aparte, f.eks. ved at råbe og skrig, slå ud efter de øvrige passagerer og lignende.

Urolige børn kan f.eks. være autistiske børn, der har behov for meget overskuelige rammer og en stor forudsigelighed og struktur. I modsat fald bliver de angste og utrygge, hvilket kan give sig udslag i voldsom selvdestruktiv eller udadrettet adfærd. De kan f.eks. spytte på andre, kan ikke fastholdes, slår

eller skubber, råber højt tilsyneladende uden årsag og/eller rokker meget voldsomt. Forældrene eller andre voksne kan ikke tale børnene til ro eller stoppe denne adfærd. Se principafgørelse C-47-02, som drejer sig om en 14-årig dreng med Angelmans Syndrom. Drengen fandtes berettiget til støtte til køb af bil. Begrundelsen var, at der forelå en så væsentlig nedsættelse af drengens psykiske funktionsevne, som i sammenhæng med hans fysiske formåen og fremtræden, og hans fysiske størrelse, i væsentlig grad forringede hans evne til at færdes, selv i følgeskab med andre. Drengens adfærd i forbindelse med, at han fysisk var fuldt udvokset med klodset og usikker motorik var efter en lægelig vurdering så svært styrbar, selv i følgeskab med personer der kendte ham, at kollektive transportmidler ikke eller kun meget vanskeligt skønnedes at kunne benyttes. Uanset drengen havde en gangfunktion, ville støtte til køb af bil således i væsentlig grad afhjælpe følgerne af hans lidelse og lette den daglige tilværelse. Ankestyrelsen lagde - ud fra en lægelig vurdering - vægt på, at drengen led af Angelmans Syndrom, som medførte dyb mental retardering og svær permanent retarderet åndelig udvikling, som via behandling ikke kunne bedres væsentligt.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at drengen var 14 år og havde et mentalt udviklingsniveau som en 1-1 1/2 årig. Ankestyrelsen lagde også vægt på, at han i fysisk henseende var fuldt udvokset. Drengen var ca. 182 cm. høj og vejede ca. 82 kg. Han havde klodset og usikker motorik. Han var fysisk aktiv, uden sprog, uden hæmninger med grænseoverskridende adfærd overfor andre, samt bevægelser efter egen umiddelbar indskydelse. Måltrettet aktivitet af en vis varighed kunne ikke gennemføres, herunder motivation til at tilbagelægge en distance til f.eks. offentlige transportmidler. Drengen anvendte kørestol som tryghedsskabende hjælpemiddel.

For så vidt angik drengens kørselsbehov lagde Ankestyrelsen til grund, at hans forældre overfor Ankestyrelsen havde oplyst, at drengen havde et dagligt kørselsbehov til eller fra aflastningsfamilie. Endvidere var der oplyst om kørselsbehov i forbindelse med familiebesøg ca. hver 14 dag, til arrangementer via Angelman-foreningen ca. 4 gange årligt, indkøb hvor drengen kom med ca. hver 3. uge, samt til massage, kiropraktor og undersøgelse på sygehus og Rigshospitalet ca. 1 gang ugentlig.

Andre hensyn

193. Ved en vurdering af, om ansøgeren har mulighed for at bruge andre befordringsmidler end egen bil for at komme rundt, kan der også være et hensyn at tage både til andre medpassagerer og til den pågældendes egen følelse af at være aparte eller afstikkende i forhold til omgivelserne. Det drejer sig om tilfælde, hvor ansøgerens lidelse kan være generende for andre medpassagerer. F.eks. hvor ansøgeren er strubeopereret (tracheostomeret) og derfor har et voldsomt problem med slim, eller hvor der med ansøgerens lidelse følger specielle lugtgener. Eller det kan dreje sig om situationer, hvor borgerens handicap medfører et stærkt afvigende udseende, eller hvor borgerens handicap medfører handlinger, som sædvanligvis ikke er noget, borgeren ønsker at udføre offentligt, mv.

Forholdet til andre befordringsordninger

194. Efter bekendtgørelsens § 4, kan der ikke ydes støtte, hvis ansøgerens samlede kørselsbehov ud fra en vurdering af alder, almentilstand og forholdene i øvrigt mere hensigtsmæssigt kan tilgodeses ved andre ordninger.

Ved bedømmelsen af kørselsbehovet må det overvejes, om dette behov er af et sådant omfang, at det ikke i rimeligt omfang kan dækkes ved andre befordringsordninger. Ved denne vurdering skal der ses på ansøgerens samlede kørselsbehov. I principafgørelse 98-10, som også refereret ovenfor under punkt 176, fremgår det blandt andet af begrundelsen for afslaget på støtte til køb af bil, at det blev vurderet, at kørselsbehovet mere hensigtsmæssigt kunne tilgodeses ved andre ordninger, herunder ved brug af el-scooter til kørsel i nærområdet og handicapbefordring og befordring med DSB's handicapbefordring over længere afstande. Ved vurderingen af handicapbefordringen blev der lagt vægt på det antal ture, der årligt kunne opnås henholdsvis indenfor og udenfor kommunens grænser, og at der efter aftale kunne

opnås spontane ture mod betaling af et ekstra gebyr. Der blev også lagt vægt på, at der ved benyttelse af handicapbefordring og DSB var mulighed for at medtage såvel en rollator som en el-scooter.

I vurderingen af ansøgerens samlede kørselsbehov skal det indgå, hvor belastende det vil være for en ansøger at bruge andre befordringsmidler end egen bil for f.eks. at komme til og fra arbejde eller uddannelse. Der kan således lægges vægt på, om der er et udtalt skånebehov, og om brug af kollektive befordringsmidler betyder risiko for forværrig og/eller væsentlig udtrætning på grund af lidelsens karakter.

Det fremgår af praksis, at selvom der findes offentlige befordringsmidler, kan afstanden under særlige forhold mellem bopæl og arbejdsplads være så ekstraordinær stor, at benyttelse af offentlige transportmidler sammenholdt med lidelsens art skønnes så belastende, at befordring med egen bil af skånehensyn må skønnes rimelig. Se principafgørelse C-2-05, hvor en ansøger der var svært lungesyg, med et betydeligt nedsat funktionsniveau, som nødvendiggjorde iltbehandling hele tiden, fandtes berettiget til støtte til køb af bil. Ægtefællen skulle fungere som chauffør. Ansøgers kørselsbehov, der var opgjort til 10-15.000 km. årligt, kunne efter en samlet vurdering af hendes alder, almentilstand og forholdene i øvrigt ikke mest hensigtsmæssigt tilgodeses ved andre ordninger, herunder individuel handicapkørsel.

Se også principafgørelse C-8-05, hvor et afslag på afgiftsfritagelse, udover et meget beskedent kørselsbehov, blev begrundet med, at der var mulighed for at afhjælpe kørselsbehovet gennem andre tilbud og ordninger, herunder anvendelse af el-køretøj i nærområdet og brug af tilbud om handicapkørsel i lokalområdet. Det fremgår af afgørelsen, at det samlede årlige kørselsbehov, som hovedsagelig vedrørte indkøbsture samt familiebesøg i lokalområdet, var angivet til ca. 3.000 km.

Ansøgerens egnethed til at føre bil

Bilbekendtgørelsen

§ 5. Hvis det under hensyn til ansøgerens alder og almentilstand må anses for betænkeligt at yde støtte til køb af bil, som ansøgeren selv skal føre, skal der rettes henvendelse til politiet for at få en nærmere vurdering af ansøgerens egnethed til at føre en bil.

195. Efter bekendtgørelsens § 5 skal der rettes henvendelse til politiet (kørekortkontoret) for at få en nærmere vurdering af ansøgerens egnethed til at føre bil, hvis det under hensyn til ansøgerens alder og almentilstand må anses for betænkeligt at yde støtte til en bil, som ansøgeren selv skal føre.

For at kørekortkontoret kan tage stilling til, om ansøgeren kan opnå kørekort, og om der eventuelt skal stilles særlige vilkår herfor, f.eks. særlige krav til indretningen af en bil, som ansøgeren selv skal føre, er det nødvendigt for kommunen at medsende helbredsmæssige oplysninger. Ansøgeren orienteres om henvendelsen.

Selv om ansøgeren har et gyldigt kørekort, kan der være anledning til at rette henvendelse til kørekortkontoret, f.eks. hvis kørekortet har en kort gyldighedsperiode, eller der efter kørekortets udstedelse er indtrådt en forringelse i ansøgerens funktionsniveau, som kan have betydning for ansøgerens kørefærdigheder eller kan nødvendiggøre særlige indretninger.

Særligt bør opmærksomheden henledes på situationer, hvor funktionsevnen er nedsat på grund af lidelser, der erfaringsmæssigt er fremadskridende (f.eks. leddegigt, muskelsvind, dissemineret sclerose, ALS).

Lider ansøgeren af en sygdom, som betyder, at ansøgeren ved at køre bil udsætter andres liv eller helbred for nærliggende fare, er egen læge forpligtet til at søge faren afbødet ved henvendelse til

vedkommende selv, eller om fornødent ved anmeldelse til pågældende embedslæge eller Sundhedsstyrelsen. Der henvises iøvrigt til autorisationslovens afsnit om lægers pligter.

Kapitel 15

Udmåling af støtten

Bilbekendtgørelsen

§ 6. Hvis betingelserne for støtte til køb af bil efter §§ 1-3 er opfyldt, ydes støtten til den billigste bil, som er egnet set i forhold til ansøgerens behov. Støtten ydes som et rentefrit lån på indtil kr. 160.000 inkl. moms, dog højst bilens købesum.

Stk. 2. Hvis der foreligger ganske særlige forhold i forbindelse med ansøgers funktionsevne-nedsættelse, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem den fastsatte låneramme på 160.000 kr. og bilens anskaffelsespris. Ganske særlige forhold vil fx foreligge, 1) når funktionsnedsættelsen nødvendiggør indretninger, som kun findes eller mest hensigtsmæssigt kan foretages i større eller dyrere bil, 2) når større eller dyrere bil er nødvendig, fordi funktionsnedsættelsen medfører, at ansøgeren ikke eller kun med betydelig vanskelighed kan klare ind- og udstigning eller placering i bilen, 3) når større eller dyrere bil er nødvendig for at medbringe nødvendige hjælpemidler i bilen.

Stk. 3. Lånet efter stk. 2 fastsættes på grundlag af prisen på den billigst egnede bil.

Stk. 4. Særlige indretninger, som bilen efterfølgende forsynes med på grund af ansøgerens helbredstilstand, herunder automatisk transmission, ydes som tilskud, jf. § 12. Tilskud til automatisk transmission fratrækkes i bilens pris før lånet udmåles.

Rentefrit lån

196. Støtte til køb af bil ydes som et rentefrit lån inden for en fast låneramme, jf. servicelovens § 114, stk. 2, og bilbekendtgørelsens § 6, stk. 1. Lånerammen reguleres en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. servicelovens § 182, stk. 5, og bilbekendtgørelsens § 22.

197. Lånet kan højst udgøre bilens købesum (leveret på gaden inklusive leveringsomkostninger) med fradrag af eventuelt tilskud til automatisk transmission, jf. § 12, stk. 2. Ekstraudstyr f.eks. alufølge, spoilere mv., som ikke er en integreret del af bilen leveret fra fabrikken, indgår ikke i lånerammen.

198. Hvis modtageren køber en anden egnet bil, hvis pris overstiger prisen på den billigst egnede bil bevilget efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal pågældende selv finansiere restkøbesummen, f.eks. ved

indgåelse af afbetalingskontrakt eller ved optagelse af banklån. Den valgte løsning må ikke medføre yderligere udgifter for det offentlige.

Billigst egnede bil og afprøvning af bil

199. Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1 og 3, ydes støtten til anskaffelse af den billigste bil, som er egnet set i forhold til ansøgerens behov. Der kan i forhold til den enkeltes funktionsevnededsættelse være behov for en konkret afprøvning.

Kommunalbestyrelsen kan, hvis borgeren er enig heri, beslutte at overlade afprøvningen af bil og særlig indretning til ansøgeren i samarbejde med en privat aktør, f.eks. en bilopbygger eller anden aktør, som har den fornødne tekniske ekspertise, jf. bekendtgørelsens § 8. Oplysningerne fra afprøvningen af forskellige bilmodeller og særlig indretning indgår i kommunalbestyrelsens myndighedsudøvelse i form af vurdering og valg af bil og valg af særlig indretning.

Forinden iværksættelse af afprøvning beskriver kommunalbestyrelsen i samarbejde med ansøgeren, hvilken betydning ansøgerens funktionsnedsættelse har for kravene til valg af bil og eventuel valg af særlig indretning. Borgeren kan herefter medbringe denne funktionsbeskrivelse til f.eks. en bilopbygger eller anden privat aktør, som i samarbejde med borgeren forestår selve afprøvningen af bilen, og derefter informerer kommunalbestyrelsen om de tekniske resultater fra afprøvningen, herunder om mulige løsninger, angående valg af bil eller særlig indretning af bilen.

Hvis borgeren ønsker sagsbehandlerens hjælp ved afprøvningen af bil, skal kommunalbestyrelsen tilbyde dette som en del af den generelle vejledningsforpligtelse efter serviceloven.

Supplerende lån

200. I bekendtgørelsen § 6, stk. 2, er der angivet tre eksempler på situationer, hvor der kan ydes hjælp til en større og dyrere bil, end der er mulighed for at anskaffe med det almindelige lån efter § 6, stk. 1.

De tre eksempler, der er nævnt i § 6, stk. 2, kan hver for sig begrunde hjælp til større og dyrere bil, men der vil ofte være tale om en kombination. Der er tale om de typiske eksempler, men de angivne situationer er ikke udtømmende for de situationer, hvor supplerende lån kan komme på tale.

201. Behovet for nødvendige indretninger i en bil, som kan begrunde supplerende lån, vil blandt andet være afhængig af, hvilken grad af selvhjulpenhed der kan opnås hos ansøgeren. I specielle tilfælde vil behovet for selvhjulpenhed kunne begrunde bevilling af støtte til køb af en kassebil eller bus, hvor modtageren ved egen hjælp og med f.eks. elkørestol kan køre ind i bilen ved hjælp af platformslift og placere sig bag rattet med elkørestolen som førersæde.

202. Endvidere kan der være tale om så omfattende ændringer, at det forudsætter brug af en særlig rummelig bil. Der kan også være behov for en speciel indretning, som i visse bilmodeller kan leveres som standardudstyr, hvorfor det vil være en bedre og mere hensigtsmæssig løsning frem for at skulle indbygge dette i en bil uden dette standardudstyr. Udgiften til selve monteringen af indretningen i relation til den tekniske kvalitet kan være uforholdsmæssig stor. Ankestyrelsen fandt i principafgørelse C-58-03, at ansøger var berettiget til udvidet lån til den af ansøgeren ønskede bil, som ud fra en sammenligning af de egnede bilers samlede pris, dvs. bilernes anskaffelsespris inklusive nødvendige særlige indretninger, var den billigste. Den ønskede bil var herudover også anset for at være den absolut bedst egnede bil.

203. Ind- og udstigningsproblemer, som kan begrunde supplerende lån, vil ofte stå i forbindelse med mulighederne for at anvende hjælpemidler til placering af ansøgeren i bilen. Disse hjælpemidler kræver normalt god plads for at kunne betjenes. Endvidere kan ansøgerens nedsatte bevægelighed i arme, ben og ryg gøre, at en særlig bred dør og god plads bag rattet er påkrævet. Ind- og udstigningsproblemer kan tillige opstå, når et barn, som ikke har støttefunktion, skal anbringes af forældrene i bilen. Bilen skal i den forbindelse være indrettet på en sådan måde, at barnet kan anbringes på betryggende vis, og på en måde som ikke unødigt belaster forældrenes helbred.

204. Behov for at medbringe nødvendige hjælpemidler, der kan begrunde supplerende lån, forekommer oftest i tilfælde, hvor ansøgeren selv skal føre bilen, og anbringelse af kørestol i kabinen er nødvendig, samt i forbindelse med multihandicappede børn. Voksne, f.eks. personer med muskelsvind og sclerose-ramte, kan have et tilsvarende behov for at medbringe en række nødvendige hjælpemidler, selvom de ikke selv skal føre bilen. Fra praksis kan nævnes principafgørelse C-37-02: Ankestyrelsen fandt, at der skulle ske tilkendelse af udvidet lån til støtte til køb af bil til en 9-årig dreng med en progredierende lidelse i form af Duchennes muskeldystrofi.

Efter en konkret skønsmæssig vurdering var drengens lidelse af en sådan sværhedsgrad, at større og dyrere bil måtte anses for at være nødvendig for at medbringe nødvendige hjælpemidler, ligesom at det måtte forudses, at lidelsen ville medføre en progression inden 6-års periodens udløb, hvor det skønnedes sandsynliggjort - ud fra den meget sikre lægefaglige viden om lidelsen og dens forløb - at drengen alene ville kunne færdes i el-kørestol.

Ved nødvendige hjælpemidler sigtes der til hjælpemidler, der medtages i forbindelse med dækning af det almindelige, regelmæssige behov for kørsel samt hjælpemidler, som skal benyttes ved kørselens afslutning.

Som nødvendige hjælpemidler, der skal kunne medbringes, kan der f.eks. være tale om ganghjælpemidler, siddehjælpemidler, kørestole, ramper, transportabel lift, sug og ekstra respirator. Ofte vil disse hjælpemidler ikke kunne klappes sammen.

205. Når der er tale om børn, må det i vurderingen indgå, at selv om barnet med det pågældende hjælpemiddel måske har en begrænset funktion, bør denne funktion alligevel tilgodeses.

206. Ved vurderingen af, om der er grundlag for supplerende lån, er det vigtigt at være opmærksom på, at modtageren forudsættes at kunne benytte bilen i 6 år. Hvis der er stor sandsynlighed for, at behovet vil ændre sig så væsentligt i løbet af 6-års perioden, at det vil være nødvendigt med en større eller dyrere bil (f.eks. hvis det kan forudses, at der vil blive behov for at medtage større hjælpemidler og/eller behov for særlige indretninger) kan det derfor i nogle tilfælde være hensigtsmæssigt at bevilge supplerende lån ud fra den forventede fremtidige udvikling og dermed undgå situationer, hvor det vil være nødvendigt med førtidig udskiftning.

Se kapitel 18 om provenuets anvendelse ved bevilling af ny bil.

Supplerende lån

207. Støtte ydes til supplerende lån til den bil, der efter en konkret vurdering anses for den billigst egnede, jf. bilbekendtgørelsens § 6, stk. 3. Ligeledes fandt Ankestyrelsen i principafgørelse C-34-05, at støtten til køb af bil skulle ydes efter en konkret vurdering af behovet. Støtten skulle fastsættes svarende til prisen på den billigste og bedst egnede bil. Det indebar, at ansøger ikke frit kunne vælge mellem bevilling af almindeligt lån eller udvidet lån til køb af bil.

208. Ved vurdering af, hvilken bil der i den enkelte ansøgningssituation er billigst egnet, fandt Ankestyrelsen, at der jf. principafgørelse C-36-06, primært skulle tages hensyn til, at bilen skulle kunne fungere som befordringsmiddel for den støtteberettigede. Hvis det f.eks. er et barn, der er støtteberettiget, og det som følge af barnets funktionsnedsættelse er vigtigt, at der er flere i bilen, kan dette få betydning for, hvilken bil der bør vælges.

Dertil kommer, at det for familien kan være af stor betydning, at familien kan transporteres samlet i forbindelse med f.eks. udflugter, ferier, familiebesøg mv. Hvis den billigst egnede bil ikke kan rumme hele familien, fordi familien er for stor, er der mulighed for, at familien selv kan finansiere prisdifferencen mellem den bevilgede bil og en model, som efter familiens vurdering vil kunne dække hele familiens behov for befordring. Det forudsætter dog, at den model, familien finder frem til, er lige så velegnet for det funktionsnedsatte barn. Den valgte løsning må ikke medføre yderligere udgifter for det offentlige.

Se kapitel 18 om nettoprovenuets anvendelse ved bevilling af supplerende lån efter bilbekendtgørelsens § 6, stk. 2.

Kun »fødte« indretninger

209. Efter bilbekendtgørelsens § 6, stk. 2, nr. 1, indgår indretninger, som bilen er »født« med (typegodkendt), i det supplerende lån, hvorimod indretninger, som efterfølgende installeres i bilen, ydes som tilskud efter bekendtgørelsens § 12. Tilskud til automatisk transmission (automatgear) ydes i alle tilfælde, også ved køb, efter bilbekendtgørelsens § 12, stk. 2, jf. også § 6, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til kapitel 19 om særlig indretning.

Tilskuddet ydes kun til anskaffelsen, ikke til driften

210. Der kan kun ydes tilskud til anskaffelse af bil, og ikke til selve driften af bilen. Isærlige tilfælde, hvor der f.eks. er tale om en ekstraordinær stor og driftsmæssig kostbar bil, kan der dog ydes støtte til driften efter servicelovens §§ 41 eller 100.

211. Efter servicelovens § 41 kan kommunalbestyrelsen yde dækning af merudgifter til forsørgelsen i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år. Formålet er at yde dækning til de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet eller den unge ikke havde haft en nedsat funktionsevne eller en indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Der vil i denne forbindelse kunne ydes tilskud til nødvendige merudgifter til befordring af barnet eller den unge. Foregår befordringen i bil, kan tilskuddet ydes, uanset om den bil, barnet eller den unge bliver befordret i, er ejet af forældrene, lånt, lejet eller anskaffet med støtte efter servicelovens § 114. Tilskuddet kan fastsættes på grundlag af statens regler for godtgørelse for brug af egen bil efter laveste takst.

Generelt kan der ikke efter servicelovens § 41 ydes støtte til andre udgifter, som f.eks. forsikring, reparationer, benzin, mv. på til bil. Dog gælder det, at der i særlige tilfælde ydes hjælp til betaling af andre driftsudgifter i forbindelse med befordring af et barn eller en ung med nedsat funktionsevne eller lidelse i familiens egen bil. Det gælder i de tilfælde, hvor familien f.eks. har en bil alene til befordring af barnet eller den unge, eller hvor det kan sandsynliggøres, at familien ikke ville have haft en bil, hvis der ikke var et særligt kørselsbehov som følge af barnets eller den unges nedsatte funktionsevne eller lidelse. Ligeledes vil det gælde i de situationer, hvor familien har en ekstraordinær stor og driftsmæssig kostbar bil, f.eks. en MPV-bil eller en kassebil, som følge af barnets eller den unges nedsatte funktionsevne eller lidelse. Hjælpen gælder merudgifterne til f.eks. forsikringer, reparationer, benzin, mv.

212. Efter servicelovens § 100 kan kommunalbestyrelsen yde dækning af de nødvendige merudgifter ved den daglig livsførelse, hvor merudgiften er en følge af den nedsatte funktionsevne, dvs. udgifter, som den pågældende ikke ville have haft, hvis der ikke havde været tale om en nedsat funktionsevne.

Generelt kan der ikke efter servicelovens § 100 ydes støtte til andre udgifter, som f.eks. forsikring, reparationer, benzin, mv. på en bil. På tilsvarende måde som efter servicelovens § 41 kan der i særlige tilfælde ydes hjælp til betaling til driftsudgifter. Det vil f.eks. gælde, hvis det kan sandsynliggøres, at den pågældende ikke ville have haft bil, hvis der ikke var et særligt kørselsbehov som følge af den pågældendes nedsatte funktionsevne. Det vil endvidere være tilfældet, hvis den pågældende som følge af sit handicap har en ekstraordinært stor og driftsmæssig kostbar bil – f.eks. en MPV-bil eller en bus.

Indkomstgrundlagets betydning

Bilbekendtgørelsen

§ 7. Personer, hvis indkomstgrundlag ikke overstiger 191.000 kr., skal tilbagebetale halvdelen af lånet med $1/72$ af beløbet i månedlige afdrag. Den anden halvdel af lånet nedskrives med $1/72$ månedligt fra tidspunktet for bilens registrering.

Stk. 2. Lånet efter § 6, stk. 2, nedskrives med $1/72$ månedligt fra tidspunktet for bilens registrering.

Stk. 3. For personer, hvis indkomstgrundlag overstiger 191.000 kr., forhøjes den del af lånet, der skal tilbagebetales, med 20 pct. af den del af indkomstgrundlaget, der overstiger 191.000 kr. Den del af lånet, der skal nedskrives, nedsættes tilsvarende.

Stk. 4. Indkomstgrundlaget, jf. stk. 1 og 3, består af personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskatlovens § 7, dog før de deri nævnte grundbeløb og bundfradrag, og aktieindkomst, der beskattes efter personskatlovens § 8 a, stk. 1 og 2, bortset fra udbytteindkomst op til 5.000 kr.

Stk. 5. Opgørelsetidspunktet for indkomstgrundlag efter stk. 4 er indkomsten for det senest afsluttede indkomstår. Indkomstgrundlaget anvendes med virkning for det andet kalenderår efter indkomstårets udløb.

Stk. 6. Ved opgørelsen af indkomstgrundlaget efter stk. 3 og 4 reguleres den personlige indkomst, der indgår i indkomstgrundlaget, med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, gældende pr. 1. januar i indkomståret, jf. stk. 5, og pr. 1. januar det følgende år.

Stk. 7. For lønmodtagere, der gør tjeneste på skibe registreret i Dansk Internationalt Skibsregister, (DIS) medregnes arbejdsfortjenesten i den personlige indkomst efter regler fastsat af socialministeren, om fremgangsmåden ved opgørelse af indtægtsgrundlaget for visse sociale ydelser for lønmodtagere, der gør tjeneste på skibe registreret i Dansk Internationalt Skibsregister.

Stk. 8. Til personer under uddannelse, jf. § 1, stk. 1, nr. 2, kan der gives afdragsfrihed, så længe uddannelsen varer. Ved uddannelsens afslutning afskrives et beløb svarende til, hvad der i perioden skulle have været betalt. Afdragsfrihed

under uddannelse gives kun til personer, hvis årlige indtægt i form af erhvervsindtægt eller anden ydelse, der træder i stedet for erhvervsindtægt, ikke overstiger et beløb svarende til 48/72 af lånet efter § 6, stk. 1.

Stk. 9. Som erhvervsindtægt eller anden ydelse, der træder i stedet for erhvervsindtægt, jf. stk. 8, betragtes i forhold til støtte til køb af bil efter denne bekendtgørelse revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 10. SU og handicaptillæg til SU efter SU-loven og indtægt fra pension og renteindtægt betragtes ikke som erhvervsindtægt eller anden ydelse, der træder i stedet for erhvervsindtægt, jf. stk. 8.

...

§ 21. Bevilling om støtte efter denne bekendtgørelse bortfalder efter 6 måneder, hvis den ikke er udnyttet. Kommunalbestyrelsen kan dog forlænge gyldighedsperioden, når særlige forhold gør sig gældende.

Stk. 2. Støtten efter § 6, stk. 1 og 2, og § 12, stk. 2, beregnes på grundlag af ansøgerens indkomst og indkomst- og beløbsgrænser for lån og tilskud på tidspunktet for bevillingens udnyttelse, jf. § 7, stk. 1-4.

Stk. 3. Hvis ansøgerens indkomst på udnyttelsestidspunktet vedvarende er forøget med mere end 20 pct. eller nedsat med mere end 5 pct. i forhold til det opgjorte indkomstgrundlag, jf. § 7, skal ansøgerens ændrede økonomiske forhold lægges til grund for beregningen af støtten. Ændringer i ansøgerens økonomiske forhold, der sker efter udnyttelsestidspunktet, medfører ikke ændringer i beregningen af støtten.

Lånet afdrages over 6 år

213. Halvdelen af lånet skal tilbagebetales i månedlige afdrag over en 6 års periode. Den anden halvdel af lånet nedskrives hver måned med 1/72.

Ansøgerens økonomiske forhold har ikke betydning for lånets størrelse, men for hvor stor en del af lånet der skal tilbagebetales.

Indkomstgrundlagets betydning for tilbagebetalingen

214. Det følger af bekendtgørelsens § 7, stk. 3, at hvis den støtteberettigede har et højere indkomstgrundlag end 191.000 kr., forhøjes den del af lånet, der skal betales tilbage, med 20 pct. af den del af indkomstgrundlaget, der overstiger 191.000 kr. Den del af lånet, der skal nedskrives, nedsættes tilsvarende.

Ved lån til bil til befording af barn anvendes barnets indkomstgrundlag.

Beregning af indkomstgrundlaget

215. Fastsættelsen af indkomstgrundlaget, der anvendes ved beregningen af den del af lånet, der skal tilbagebetales, følger de samme principper som ved betaling for personlig og praktisk hjælp, jf. servicelovens § 83, stk. 1. Bilbekendtgørelsens § 7, stk. 4-10, svarer således til Socialministeriets bekendtgørelse om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp mv.

Det er kun den berettigedes personlige indkomst, der lægges til grund. En eventuel ægtefælles eller samlevers indkomstforhold er således uden betydning ved fastsættelsen af indkomstgrundlaget.

Der henvises til Socialministeriets vejledning om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp mv., hvori indkomstgrundlagets bestanddele og opgørelsen af indkomstgrundlaget er nærmere uddybet.

Udnyttelsestidspunkt

216. Efter bilbekendtgørelsens § 21, stk. 2, er det ansøgerens indkomst på tidspunktet for bevillingens udnyttelse, der danner udgangspunkt for beregningen af indkomstgrundlaget. Udnyttelsestidspunktet vil normalt være slutsedlens dato, men hvis der er tale om lån til en bil, der er anskaffet før modtagelse af bevilling, anses tidspunktet for bevillingens modtagelse som udnyttelsestidspunkt efter bekendtgørelsens § 21, stk. 2.

Det er den kommune, pågældende bor i på udnyttelsestidspunktet, der er ansvarlig for beregningen af indkomstgrundlaget (og de øvrige opgaver vedrørende den praktiske gennemførelse, herunder udbetaling af lån).

Skatteministeriet stiller oplysninger til rådighed til brug for opgørelse af indkomstgrundlaget, jf. servicelovens § 183.

Ændrede økonomiske forhold på udnyttelsestidspunktet kan medføre ændring i forholdet mellem den afdragspligtige og afdragsfri del af lånet, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 3. Ændrede økonomiske forhold i løbet af 6-årsperioden medfører ikke ændring i beregningen af støtten. Der kan dog eventuelt være grundlag for henstand eller eftergivelse, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 1.

Afdragsfrihed under uddannelse

217. Efter bekendtgørelsens § 7, stk. 8, kan der til personer under uddannelse gives afdragsfrihed, så længe uddannelsen varer. Det er en betingelse, at personens årlige erhvervsindtægt eller det der træder i stedet, f.eks. revalideringsydelse, ikke overstiger et beløb svarende til 48/72 af det rentefri lån på 160.000 kr. (2010-pl) før skat. Ankestyrelsen fandt i en afgørelse refereret i principafgørelse C-15-06, at en bevilget afdragsfrihed under uddannelse kunne opretholdes, også i den periode, hvor borgeren var på barselsorlov fra uddannelsen.

Ved periodens afslutning afskrives et beløb svarende til, hvad der i perioden skulle have været betalt.

Det er ikke en betingelse for afdragsfrihed under uddannelse efter bekendtgørelsens § 7, stk. 8, at billånet er bevilget til at dække et kørselsbehov til og fra en uddannelse. Der kan således godt gives afdragsfrihed, hvis modtageren efterfølgende går ind i et uddannelsesforløb.

SU og handicaptillæg til SU efter SU-loven og indtægt fra pension og renteindtægt betragtes ikke som erhvervsindtægt eller anden ydelse, der træder i stedet for erhvervsindtægt.

Kapitel 16

Afgiftsfritagelse

Bilbekendtgørelsen

§ 9. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om fritagelse for afgifter, jf. stk. 2 og 3, når det vurderes, at personen er berettiget til støtte til erhvervelse af bil efter § 114 i lov om social service og §§ 1-3 i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Efter § 16, stk. 1, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. kan personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af bil, fritages for vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse. Afgiftsfritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 3. Efter § 7, stk. 1 og 3, i lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler kan personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for afgiften, hvis bilen er benzindreven. Er bilen dieseldreven, betales udligningsafgift efter de satser, der er fastsat i § 3, stk. 1, B, i lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler. Afgiftsfritagelsen og -nedsættelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af pågældende.

Stk. 4. Efter § 2, stk. 1, nr. 6, litra b, i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer mv. er køretøjer fritaget for registreringsafgift, hvis køretøjet er omfattet af § 5 a, stk. 1, nr. 2, i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer, jf. bekendtgørelse nr. 631 af 25. juni 2008 af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer, og fritaget for vægtafgift efter § 16 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., eller fritaget for afgift efter § 7 i lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler, eller som eventuelt med reduceret sædeantal anvendes af eller til brug for kørestolsbrugere.

Fritagelse for vægtafgift og afgift efter brændstofforbrug

218. Afgørende for, om en person er berettiget til afgiftsfritagelse, jf. bekendtgørelsens § 9, er, at den pågældende opfylder betingelserne for støtte til køb af bil. Det er således ikke noget krav, at der er ydet lån til køb af bilen.

Ansøges der både om lån og afgiftsfritagelse, vil fritagelsen gælde fra bilens registrering. Hvis en ansøger i forvejen har en bil, hvortil der ikke er ydet støtte, og der samtidigt ansøges om støtte til køb af bil og afgiftsfritagelse, bevilges der afgiftsfritagelse på den "eksisterende" bil fra den første i måneden efter ansøgningens indgivelse, og indtil bilen er udskiftet med den bevilgede bil.

Hvis der alene ansøges om afgiftsfritagelse, bevilges fritagelsen fra den første i måneden efter ansøgningens indgivelse.

Personbiler, der er indregistreret første gang efter den 1. juli 1997, er omfattet af loven om afgift efter brændstofforbrug, jf. lov nr. 360 af 2. juni 1997. Efter denne lov kan der bevilges fritagelse for brændstofforbrugsafgift efter samme retningslinier som for vægtafgift.

Fritagelse for registreringsafgift

219. Busser (dvs. biler konstrueret til befordring af mere end 9 personer) til kørestolsbrugere, som er fritaget for vægtafgift eller afgift for brændstofforbrug, er fritaget for registreringsafgift, jf. § 2, stk. 1, nr. 6 litra b, i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer mv.

I en kendelse fra Landsskatteretten blev der i vurderingen af, om en person er at anse som kørestolsbruger i registreringsafgiftslovens forstand lagt vægt på følgende kriterier: "Retten måtte lægge til grund, at klageren har nedsat gangfunktion, og at hun af denne årsag har en Mini Crosser til rådighed. Efter det oplyste må det endvidere lægges til grund, at klageren ikke anvender den omhandlede Mini Crosser konstant, idet hun har en gangdistance på op til 50 meter, men at hun også anvender Mini Crosseren indendørs, herunder til indkøb og arbejde. Efter det oplyste om klagerens handicap, herunder hendes meget begrænsede gangdistance samt om hendes deraf følgende ganske betragtelige brug af og afhængighed af den omhandlede Mini Crosser, finder retten efter en konkret vurdering, at den under disse omstændigheder må anses for en kørestol, således at betingelserne i RGAL § 2, stk. 1, nr. 6 b, for afgiftsfritagelse er opfyldt". (Kendelsen er af 26. september 2002 og har sagsnummer 2-2-1622-0016).

Familier og værger med børn i kørestole er også omfattet reglen om fritagelse for registreringsafgift.

Spørgsmålet om omfanget af nedstoling af den enkelte bus afgøres konkret under hensyn til den pågældendes handicap. Det er en betingelse for afgiftsfritagelse, at køretøjerne oprindeligt fra fabrikken er beregnet til befordring af mere end 9 personer, føreren medregnet, det vil sige opfylder den afgiftsmæssige definition for busser efter § 5 a, stk. 1, nr. 2, jf. bekendtgørelse nr. 631 af 25. juni 2008, i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer mv.

Bussen registreres med gule nummerplader.

Kapitel 17

Genbevilling af bil

Betingelser for lån til udskiftning

Bilbekendtgørelsen

§ 10. Der kan tidligst ydes støtte til genbevilling af bil 6 år efter registreringen af en bil, hvortil der er ydet støtte, jf. § 6, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Der kan dog ydes støtte før 6 års periodens udløb,

- 1) når det ved erklæring fra en synsvirksomhed dokumenteres, at udskiftning af bilen er nødvendig,
 - 2) når bilen er totalskadet, eller
 - 3) når bilen ikke længere er egnet på grund af en ændring af ansøgerens funktionsevne.
- Stk. 3.* Ved genbevilling efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsen anvende en forenklet sagsbehandlingsprocedure, hvor afgørelse træffes uden, at der indhentes yderligere oplysninger i forbindelse med ansøgning og genbevilling af bil. Proceduren kan anvendes, hvis borgerens funktionsnedsættelse og kørselsbehov i al væsentlighed er uændret siden kommunalbestyrelsen sidst traf afgørelse om støtte til køb af bil, og ansøgeren underskriver en tro og love-erklæring herom.

Støtte til genbevilling af bil normalt tidligst efter 6 år

220. Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, kan der tidligst ydes støtte til ny bil, når den eksisterende er 6 år gammel. Hvis betingelserne for lån fortsat er opfyldt, vil modtageren som udgangspunkt have ret til udskiftning efter 6 år.

Sagen kan dog tages op tidligere, hvis der foreligger særlige forhold, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 2, og nedenfor under punkt 222 – 225.

En ansøger er som udgangspunkt berettiget til støtte til udskiftning efter 6 års periodens udløb, forudsat at de almindelige helbredsmæssige og sociale betingelser for støtte fortsat er opfyldt.

Bilens tilstand kan derimod ikke indgå i vurderingen af, om der kan ske udskiftning ved 6 års periodens udløb.

Det forhold, at ansøgeren tidligere har modtaget støtte til køb af bil, kan ikke i sig selv begrunde fornyet støtte, men alene indgå som et moment i helhedsvurderingen af ansøgerens funktionsevne og behov for bil. Se hertil principafgørelse C-37-00.

I de tilfælde, hvor ansøgeren tidligere har modtaget støtte til køb af bil, og hvor den pågældende efter 6 år ønsker at ansøge om en ny bil, skal kommunen hurtigst muligt vurdere, om der er sket ændringer i ansøgerens funktionsnedsættelse. Denne vurdering bestyrkes af borgerens egen vurdering af funktionsevnenes art og omfang samt de oplysninger, der i øvrigt umiddelbart foreligger.

Forenklet procedure ved genbevilling

221. Kommunalbestyrelsens sagsbehandling i genbevillingssager kan ske efter en forenklet sagsbehandlingsprocedure, hvor der træffes afgørelse uden, at der indhentes yderligere oplysninger. En betingelse for at anvende denne procedure er, at borgerens forhold, hvad angår funktionsnedsættelse og kørselsbehov, i al væsentlighed er uforandret, siden kommunalbestyrelsen sidst traf afgørelse om støtte til køb af bil. Det er desuden en betingelse, at borgeren er indforstået med at underskrive en tro og love-erklæring herom. Det er kommunalbestyrelsens pligt at vejlede borgeren om, hvilke konkrete oplysninger som er væsentlige i forbindelse med afgørelsen, og om hvad en tro og love-erklæring betyder for kommunalbestyrelsen og borgeren, herunder at borgeren naturligvis er forpligtet til at give korrekte og retvisende oplysninger om sine forhold af relevans for afgørelsen.

Reglen fremgår af bekendtgørelsens § 10, stk. 3. Formålet med denne regel er, at kommunalbestyrelsen i sager, som fremstår uproblematisk, bruger færrest mulige ressourcer i sagsbehandlingen og samtidig træffer afgørelse hurtigst muligt. Med reglen ønskes konkret stillingtagen til ethvert sagsbehandlings-skridt, så det f.eks. undgås, at der automatisk indhentes en speciallægeerklæring i en ukompliceret genbevillingssag, hvor der er uforandrede forhold.

Er betingelserne for den forenkede sagsbehandlingsprocedure til stede kan kommunalbestyrelsen, hvis den ønsker det, foretage en sagsbehandling alene baseret på de oplysninger, der allerede foreligger i sagen. Det vil sige de oplysninger, som lå til grund for den seneste afgørelse om bil-støtte. Dette ændrer dog ikke på, at kommunalbestyrelsen også i dette tilfælde fortsat er forpligtet til at oplyse sagen i nødvendigt omfang efter de almindelige forvaltningsretlige regler om pligt til at oplyse sagen. Hvis kommunalbestyrelsen derfor skønner, at det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger, skal dette også ske efter, at en ansøger måtte have underskrevet en tro og love-erklæring.

Betingelserne for støtte til køb af bil skal altid være opfyldt på det aktuelle afgørelsestidspunkt.

Førtidig udskiftning

222. Udskiftning, før der er forløbet 6 år, kan komme på tale, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 2.

223. Bekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 1, sigter til de såkaldte »mandagsbiler« eller biler, der er belastet med tekniske problemer i et sådant omfang, at bilen praktisk taget ikke kan anvendes eller er uforholdsmæssig reparationskrævende. Der skal i disse tilfælde indhentes en erklæring fra en synsvirksomhed.

224. Ved totalskade, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, må man være opmærksom på, at hvis bilen totalskades inden for det første år, og forsikringsselskabet stiller en ny bil af samme mærke og indretning til rådighed, kan det være hensigtsmæssigt at indføre den nye bil i gældsbeholdningen, således at de hidtidige vilkår videreføres i den nye bil. I disse tilfælde vil udskiftningen dog tidligst kunne ske 6 år fra den nye bils registreringstidspunkt.

225. Førtidig udskiftning efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 3, vil normalt være begrundet i en forværring af modtagerens helbredstilstand. Man skal i den forbindelse være særlig opmærksom på, at funktionsnedsættelser, der har et progredierende forløb, ofte vil kunne medføre et behov for førtidig udskiftning.

I særlige tilfælde vil en varig bedring af helbredstilstanden kunne føre til førtidig udskiftning, f.eks. hvis ændringen medfører, at modtageren i fremtiden vil være i stand til selv at føre bil, men at det vil være nødvendigt med indretninger, som ikke kan indbygges i den nuværende bil.

Bekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 3, sigter i øvrigt ikke alene til ændringen af helbredssituationen, men mere bredt på situationer, hvor der er sket en ændring i modtagerens samlede funktionsniveau. Det kan f.eks. være, fordi en ægtefælle, der tidligere har kunnet hjælpe med ind- og udstigningen og placering af kørestol, ikke længere har mulighed for at hjælpe.

Salgsprovenuets betydning ved genbevilling og ophør af støtte

226. Efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1 og 2, skal nettoprovenuet, altså det overskydende beløb, der er fremkommet ved salget af bilen, efter at enhver har fået sit, anvendes til afdrag på den nye bil. Se kapitel 18 nedenfor.

Hvis borgeren ikke ønsker at søge om støtte til køb af bil igen, tilfalder det overskydende beløb, efter betaling af eventuel restgæld, borgeren. Ved dødsfald, tilfalder det overskydende beløb efter indfrielse af lån efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1 og 2, dennes bo.

Kapitel 18

Salgsprovenuets betydning ved lån til udskiftning

Bilbekendtgørelsen

§ 11. Hvis ansøgeren bevilges en bil efter § 6, stk. 1, og ansøgeren på ansøgningstidspunktet ejer en bil, hvortil der er ydet støtte, skal nettoprovenuet, jf. stk. 3, ved salget af denne bil anvendes til afdrag på den nye bil. Nettoprovenuet, jf. stk. 3, fratrækkes ved beregningen af det nye lån efter § 6, stk. 1, først i den beregnede tilbagebetalingspligtige del. Et herefter resterende provenu fratrækkes i den del af lånet, der nedskrives.

Stk. 2. Hvis ansøgeren får bevilget en bil efter § 6, stk. 2, og ansøgeren på ansøgningstidspunktet ejer en bil, hvortil der er ydet støtte, skal nettoprovenuet ved salget af denne bil, jf. stk. 3, fratrækkes i det supplerende lån, jf. § 6, stk. 2. Et eventuelt overskydende beløb fratrækkes i lånet efter § 6, stk. 1, som beskrevet i stk. 1.

Stk. 3. Nettoprovenuet udgøres af bilens salgspris eller bilens forsikringssum efter fradrag af eventuelle salgsomkostninger samt fradrag af ansøgerens eventuelle andel af provenuet og fradrag af eventuel restgæld til kommunalbestyrelsen i forhold til tidligere lån. Hvis borgeren har foretaget merkøb, skal provenuet fra salget af bilen således fordeles mellem ansøgeren og kommunalbestyrelsen efter samme fordelingsnøgle, som ansøgeren og kommunalbestyrelsen har betalt bilen efter, da den blev købt, før nettoprovenuet anvendes som efter stk. 1 og stk. 2. Borgeren råder frit over sin andel af et eventuelt provenu.

Stk. 4. En eventuel udækket restgæld afskrives, medmindre der er givet eftergivelse efter § 18, eller lånet er misligholdt, jf. § 16.

Stk. 5. Hvis ikke ansøgeren ønsker at søge om støtte på ny, eller hvis ansøgeren er død, tilfalder et eventuelt restbeløb efter indfrielse af lån efter § 6, stk. 1 og 2, ansøgeren henholdsvis dennes bo.

Forholdsmæssig fordeling af provenu

227. Hvis borgeren har foretaget merkøb i den bil, hvortil der tidligere er bevilget støtte, skal borgeren have en forholdsmæssig andel af provenuet fra den tidligere bil, før det resterende provenu anvendes til en eventuel genbevilling af støtte til køb af bil. Provenuet fra salget af bilen eller forsikringssummen for en totalskadet bil fordeles mellem ansøgeren og kommunalbestyrelsen efter samme fordelingsnøgle, som ansøgeren og kommunalbestyrelsen har betalt bilen efter, da den blev købt, jf. bilbekendtgørelsens § 11, stk. 3, jf. stk. 1 og 2.

Det betyder, at hvis borgeren har foretaget et merkøb svarende til f.eks. 1/3 af bilens samlede købssum eksklusivt kommunens udgift til særlig indretning, skal borgeren ligeledes have 1/3 af provenuet udbetalt, før de resterende 2/3 anvendes til udskiftning af bil.

Merkøb omfatter først og fremmest køb af en dyrere og bedre bil, men omfatter også andre investeringer, som er en naturlig del af bilen, og som indgår i bilen ved videresalg. Det betyder, at merkøb skal forstås bredt, og omfatter som udgangspunkt alle naturlige merkøb, herunder tilbehør til bilen som foretages i forbindelse med bilens anskaffelse, og således indgår i regningen for bilen. Hvis et merkøb ønskes taget i betragtning, skal borgeren i forbindelse med salget af den tidligere bil kunne dokumentere, at disse merkøb indgår i salget, og dermed bidrager til bilens provenu. Merkøb som foretages senere end i forbindelse med bilens erhvervelse, indgår som udgangspunkt ikke i beregningen af et forholdsmæssigt provenu.

Nettoprovenuers anvendelse ved bevilling af almindeligt lån efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1

228. Ejer modtageren på ansøgningstidspunktet en bil, hvortil der har været ydet lån, skal nettoprovenuet ved salget af denne bil anvendes til afdrag på den nye bil. Nettoprovenuet, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 3, fratrækkes ved beregningen af det nye lån efter § 6, stk. 1, først i den beregnede tilbagebetalingspligtige del. Et herefter resterende provenu fratrækkes i den del af lånet, der nedskrives. Ved nettoprovenu forstås ifølge bekendtgørelsens § 11, stk. 3, bilens salgspris efter fradrag af salgskostninger samt fradrag af ansøgerens eventuelle andel af provenuet og fradrag af restgæld til kommunalbestyrelsen i forhold til tidligere lån. Ejer ansøgeren på ansøgningstidspunktet en bil, hvortil der alene er ydet afgiftsfritagelse eller -nedsættelse, jf. bekendtgørelsens § 9, eller tilskud til særlige indretninger, indgår provenuet ikke i låneberegningen.

Resterer der efter bilens salg en restgæld til det offentlige, er denne forfalden til betaling, før det nye lån kan udbetales. Dog er der mulighed for en afdragsordning, henstand eller eftergivelse af en sådan restgæld, jf. bekendtgørelsens § 18.

Finder eftergivelse ikke sted, vil den gamle restgæld eventuelt kunne afvikles sammen med det nye lån under forudsætning af, at det nye lån plus den gamle restgæld ikke overstiger lånerammen i bekendtgørelsens § 6, stk. 1. Det nye lån deles i to halvdele, en afdragspligtig og en afdragsfri (dvs. den del der nedskrives), og den gamle restgæld, som var et betalingspligtigt beløb, lægges til det nye lån i dettes afdragspligtige del. Det nye gældsbevis skal omfatte det samlede beløb af det nye lån og den gamle restgæld.

Er eller har modtageren været under uddannelse, henvises til bekendtgørelsens § 7, stk. 8, om afskrivning efter bevilget afdragsfrihed.

Nettoprovenuers anvendelse ved bevilling af supplerende lån efter bekendtgørelsens § 6, stk. 2

229. Hvis ansøgeren bevilges en bil efter bekendtgørelsens § 6, stk. 2, og ansøgeren på ansøgningstidspunktet ejer en bil, hvortil der er ydet støtte, skal nettoprovenuet ved salget af denne bil, jf. § 11, stk. 3 (se punkt 228 for definition af "nettoprovenu"), fratrækkes i det supplerende lån, jf. § 6, stk. 2. Et eventuelt overskydende beløb fratrækkes i lånet efter § 6, stk. 1, som beskrevet i stk. 1.

Kapitel 19

Særlige indretninger

Bilbekendtgørelsen

§ 12. Der kan ydes tilskud til nødvendig indretning af en bil, uanset om der kan ydes støtte til anskaffelse af bil efter §§ 1-3, hvis

- 1) politiet har stillet krav om det,
- 2) hvis ansøgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, eller
- 3) hvis det letter ansøgerens placering i bilen.

Stk. 2. Tilskud til automatisk transmission, der udgør 22.306 kr., er dog betinget af, at bilen er under 1 år og er forsynet med indretningen fra fabrikken.

Stk. 3. Tilskuddet kan ydes til flere inden for samme husstand. Tilskud er betinget af, at bilen tilhører ansøgeren eller en anden person inden for husstanden, og at bilen ikke er forsynet med indretningen fra fabrikken.

Stk. 4. Hjælp til reparation, udskiftning og afmontering af nødvendig indretning efter stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2 ydes efter behov.

Stk. 5. Der ydes ikke efter servicelovens § 114 hjælp til udgifter, som følger af brug af den særlige indretning, fx til rengøring eller vedligeholdelse.

Indretningen skal være nødvendig

230. Tilskud til nødvendig indretning af bil ydes, når politiet har stillet krav herom, eller når ansøgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, f.eks. på grund af smertetilstande eller skånehensyn. Dette følger blandt andet af Ankestyrelsens afgørelse refereret i principafgørelse C-1-07, hvor Ankestyrelsen fandt, at der efter en konkret vurdering kunne bevilges tilskud til særlig indretning i form af et klimaanlæg, hvis klimaanlægget efter en konkret vurdering måtte anses for en nødvendig indretning som følge af borgerens helbredsmæssige forhold.

Endvidere sigter bestemmelsen til indretninger, der tjener til at lette modtagerens placering i bilen, f.eks. glideskinner til sæde, særligt tilpasset sæde, drejesæde, hævesæde, lift, eller til at lette placeringen af nødvendige hjælpemidler, f.eks. slisker, kran og trailer. Hvis modtageren ikke selv skal køre bilen, og der i chaufførens kørekort er stillet krav om særlige indretninger, kan der også ydes tilskud hertil.

Tilskud til særlige indretninger kan ydes, selv om ansøgeren ikke opfylder betingelserne for at få lån til køb af bil.

Søges der alene om tilskud til særlige indretninger, bør ansøgeren vejledes om muligheden for at søge lån og afgiftsfrigørelse eller nedsættelse.

Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 12 vedrører kun indretninger, som skal indbygges i bilen efter levering fra fabrikken, bortset fra biler med »født« automatisk transmission. En indretning kan altså ikke

anses for særlig indretning, hvis den findes i bilen ved levering fra fabrikken, dog undtagen automatisk transmission. Det er dog ikke nok, at en særlig indretning bliver indbygget i bilen efter levering fra fabrikken, for at anse den for omfattet af bekendtgørelsens § 12. Ankestyrelsen har i principafgørelse C-29-08 fundet, at det derudover er afgørende, om indretningen kan anses for nødvendig som følge af borgerens funktionsnedsættelse, og at der ikke er tale om standardudstyr. Ankestyrelsen lagde i den konkrete sag endvidere vægt på, at der var tale om udstyr, der efter en konkret vurdering normalt blev leveret og indsat i den konkrete bilmodel før levering fra fabrikken.

231. Ansøgerens indkomstforhold er uden betydning for tilskuddet, der ydes ved dækning af de faktiske udgifter til indbygningen.

Forinden særlige indretninger iværksættes, skal tilbud indsendes til godkendelse hos kommunen. Er der alternative muligheder, må sådanne overvejes. Der kan også være tale om overflytning af tidligere ydede indretninger.

Der kan ydes tilskud til nødvendige indretninger i en tidligere registreret bil, hvis det skønnes rimeligt under hensyn til bilens stand og alder, udgiften ved indretningen og ansøgerens forhold i øvrigt, dog normalt under forudsætning af, at den foreslåede løsning formodes at være brugbar i en 6-årig periode.

Tilskud til automatisk transmission

232. Tilskud til automatisk transmission, som bilen er »født« med, er betinget af, at bilen er under 1 år, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 2.

Tilskuddet udgør 22.306 kr. (pr. 1. januar 2010), uanset om den faktiske prisforskel på en given biltype med og uden automatisk transmission er større eller mindre end tilskuddet. Der kan ydes tilskud til automatisk transmission, uanset om der samtidig ydes lån til anskaffelse af bilen.

Særlig indretning til flere inden for samme husstand

233. Efter bekendtgørelsens § 12, stk. 3, kan tilskud til nødvendig særlig indretning ydes til flere inden for samme husstand. Dette gælder som udgangspunkt kun for ægtefæller, samlevende, børn og andre, der er omfattet af husstanden. Naboen, anden familie, venner, bekendte m.fl. er således ikke omfattet.

Udskiftning af den særlige indretning

234. Efter bekendtgørelsens § 12, stk. 4, ydes der hjælp til udskiftning af den særlige indretning. Udskiftning af den særlige indretning ydes efter behov.

Det er vigtigt at sikre sig, at bilens tilstand både kvalitets-, sikkerheds- og driftsmæssig er i forsvarlig stand, så bilen er egnet til borgerens brug. Bliver anvendelse af den særlige indretning umuliggjort, f.eks. ved trafikuheld, bør brugeren, hvis det er muligt i den nuværende bil, forsynes med en indretning, der midlertidigt erstatter det tabte uden unødigt forsinkelse.

Reparation af den særlige indretning

235. Efter bekendtgørelsens § 12, stk. 4, ydes der hjælp til nødvendige reparationer af den særlige indretning.

Kommunen må være opmærksom på købelovens reklamationsregler (den 2-årige reklamationsfrist eller eventuelt løfte eller aftale om garanti eller fri service).

Kommunen skal sikre sig, at den nødvendige særlige indretning repareres på forsvarlig måde, og at personen lider mindst muligt afsavn. Afgørelse om reparation af en særlig indretning i handicapbiler skal ske hurtigst muligt og således uden unødigt lang sagsbehandlingstid, jf. de almindelige regler om krav om hurtig sagsbehandling. Formålet hermed er at undgå lang sagsbehandling, og at borgeren må undvære sin bil i unødigt lang tid. Der skal i den forbindelse tages stilling til, hvordan borgerens behov for kørsel mest

hensigtsmæssigt kan dækkes, mens bilen repareres, herunder om tilskud til udgiften til af borgerens kørsel i reparationstiden skal dækkes ved hjælp af servicelovens §§ 41 og 100.

Det er en betingelse, at ansøgeren dels tegner den lovpligtige ansvarsforsikring og afholder udgiften hertil, dels holder bilen kaskoforsikret for bilens fulde værdi inklusiv den særlige indretning, som bilen efterfølgende er blevet forsynet med efter bekendtgørelsens § 12, jf. § 14, stk. 1, nr. 4.

Hvis en borger har anskaffet sig en anden særlig indretning, end den af kommunen bevilgede, og kan kommunen dokumentere, at den konkrete reparation af den valgte indretning er dyrere, end reparationen af den bevilgede særlige indretning ville have været, skal borgeren selv betale prisforskellen.

Afmontering af særlig indretning

236. I ganske særlige tilfælde kan ansøgeren få tilskud til afmontering af særlig indretning. Dette vil være tilfældet, hvis afmonteringen af de særlige indretninger er påkrævet, hvis bilen fortsat skal være anvendelig for kørsel af ansøgeren. Ankestyrelsens fandt i principafgørelse C-36-01, at en borger var berettiget til afmontering af særlig indretning i et tilfælde, hvor borgeren ikke længere selv var i stand til at føre bilen, og derfor var afhængig af forskellige ledsagere som chauffør. Hvis bilen derfor fortsat skulle anvendes af borgeren til befordring, var der behov for afmontering af den særlige indretning i bilen.

I de tilfælde hvor ansøgeren ikke længere selv er i stand til at køre bilen, men i stedet f.eks. skal køres af en anden person f.eks. en ledsager, vil det typisk være en synsvirksomhed, der stiller krav om afmontering af særlig indretning, der tidligere er monteret i bilen med henblik på, at borgeren selv skulle køre bilen.

Udgifter som følger af brug af den særlige indretning

237. Der ydes ikke hjælp til dækning af udgifter, der følger af brug af den særlige indretning, f.eks. til rengøringsmidler og almindelig vedligeholdelse, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 5. I særlige tilfælde kan ydes hjælp efter servicelovens §§ 41 eller 100 om nødvendige merudgifter, jf. punkt 56 og 57.

Kapitel 20

Tilskud til kørekort

Bilbekendtgørelsen

§ 13. Når betingelserne for støtte til køb af bil, jf. §§ 1-3, er opfyldt, kan der ydes tilskud til betaling af køreundervisning og en kontrollerende køreprøve samt, hvis det er nødvendigt, en vejledende helbredsmæssig køretest hos politiet. Der kan endvidere ydes tilskud til betaling af lægeerklæring i forbindelse med ansøgning om støtte til køb af bil samt til fornyelse af kørekort af helbredsmæssige årsager, når betingelserne for støtte til køb af bil i øvrigt er opfyldt. Endelig kan der ydes tilskud til betaling af køreundervisning af en person, der godkendes som chauffør for en person under 18 år, der opfylder betingelserne for støtte til køb af bil.

Stk. 2. Til opnåelse eller fornyelse af kørekort ydes tilskud til det antal køretimer, som under

hensyn til ansøgerens helbredstilstand og alder anses for rimeligt. Hvis en person, der godkendes som chauffør for en person under 18 år, modtager køreundervisning efter stk. 1, ydes tilskuddet til det antal køretimer, der anses for rimeligt.

Stk. 3. Hvis køreundervisningen skal finde sted i ansøgerens egen bil på grund af dennes særlige indretning, kan der ydes tilskud til betaling af på- og afmontering af skolepedaler.

Køreundervisning, kontrollerende køreprøve og køretest

238. Efter bekendtgørelsens § 13 kan der ydes tilskud, til køreundervisning og til udarbejdelse af lægeerklæring i forbindelse hermed, til ansøgere i forbindelse med støtte til køb af bil, og når det som led i sagsbehandlingen skal undersøges, om ansøgeren selv har mulighed for at føre en bil.

Tilskud kan også ydes, hvis ansøgerens kørekort skal fornyes enten på grund af tidsbegrænsning eller på grund af helbredsmæssige ændringer, forudsat betingelserne for støtte til køb af bil i øvrigt er opfyldt.

Stiller politiet krav om, at der skal ske en vejledende og orienterende køreprøve i skolevogn eller særlig indrettet skolevogn, betales denne udgift som tilskud.

Stiller politiet krav om, at ansøgeren skal have køretimer, forinden afgørelse om kørekort kan træffes, eller skønner kommunen, at dette er nødvendigt, afholder kommunen udgiften.

Hvis muligheden for at opnå eller forny kørekort under hensyn til ansøgerens helbredsforhold og alder skønnes at være ringe og forbundet med uforholdsmæssige udgifter til køreundervisning og indretning af bil, bør tilskuddet vurderes i forbindelse med bekendtgørelsens § 5. Hvis ansøgeren herefter ikke skønnes selv at være i stand til at føre bilen, må det overvejes, om der er anden chaufførmulighed, eller om ansøgerens kørselsbehov mere hensigtsmæssigt tilgodeses ved andre ordninger, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Til opnåelse eller fornyelse af kørekort ydes et tilskud til det antal køretimer, som under hensyn til ansøgerens helbredstilstand og alder må anses for rimeligt. Der angives således ofte et loft for, hvor mange timer den pågældende formodes at skulle bruge til opnåelse eller fornyelse af et kørekort.

Efter § 13, stk. 1, ydes der tilskud til køreundervisning af en person, der godkendes som chauffør for en person under 18 år, der opfylder betingelserne for støtte til køb af bil. Tilskud ydes til den person, der skal varetage den væsentligste del af kørslen for barnet, og kan ydes, selv om en anden person i husstanden har kørekort.

Der ydes kun tilskud til køreundervisning til én person i forbindelse med bevilling til støtte til køb af bil. Opstår der senere ændringer i barnets familiemæssige forhold, der medfører behov for kørekort til en anden af barnets pårørende, kan køreundervisningen dog betales.

Ankestyrelsen fandt desuden ifølge principafgørelse C-45-03, at det ikke var udelukket, at der i ganske særlige tilfælde kunne være tale om, at en forælder i forbindelse med samvær varetog kørsel i et sådant omfang, at der efter en konkret og individuel vurdering ville kunne ydes tilskud til kørekort til pågældende, selvom den forælder, som barnet boede hos, varetog den væsentligste del af kørslen.

Køreundervisning i forbindelse med beskæftigelse

239. Ifølge lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (aktivloven) § 74, om hjælp til arbejdsredskaber, arbejdspladsindretninger mv., kan kommunen give en borger med begrænsninger i arbejdsevnen, der er ansat, eller som skal ansættes på arbejdsmarkedet, hjælp til arbejdsredskaber, arbejdspladsindretninger

samt hjælp til kortvarige kurser, herunder erhvervelse af kørekort, som har afgørende betydning for, at pågældende kan fastholde eller opnå beskæftigelse.

Kommunen kan yde hjælp efter § 74 i aktivloven, når hjælp efter anden lovgivning, herunder serviceloven, ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Der er hverken i bekendtgørelsens § 13 eller § 74 i aktivloven mulighed for at yde hjælp til kørekort i andre situationer end de nævnte.

Ægtefællers mulighed for at få tilskud til betaling af køreundervisning

240. Hvor ansøgeren ikke selv skønnes at kunne føre bilen på forsvarlig vis, må det overvejes, om der er en anden chaufførmulighed, eller om ansøgerens kørselsbehov mere hensigtsmæssigt tilgodeses ved andre ordninger.

Hvis en ægtefælle eller andre ønsker at påtage sig at være chauffør for ansøger, skal eventuel dækning af udgifter til kørekort ske efter andre regler, hvor der kan være mulighed for at få tilskud til betaling af køreundervisning, f.eks. aktivlovens § 81, pensionslovgivningen eller i forbindelse med kontanthjælp og aktivering, kan der ydes hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, der kommer ud for ændringer i sine forhold

Udstedelse af kørekort til unge under 18 år

241. Unge mellem 15 og 18 år, der har behov for bil for f.eks. at følge en uddannelse på HF eller gymnasium, kan søge støtte til en bil, de selv kan føre, idet de efter færdselslovens § 57 kan opnå kørekort til et langsomt kørende motorkøretøj.

Parkeringskort

242. Hvis der af hensyn til parkeringslempelser og lignende er behov for parkeringskort, kan der udstedes et særligt parkeringskort til personer med handicap gennem Danske Handicaporganisationer, jf. Færdselslovens §§ 88 a, 108, stk. 8, og 134b. Der henvises i øvrigt til bekendtgørelsen nr. 661 af 11/06/2010 om parkeringskort for personer med handicap.

Kapitel 21

Vilkår for støtte

Bilbekendtgørelsen

§ 14. Som vilkår for lån efter § 6, stk. 1 og 2, gælder:

- 1) Lånet skal anvendes til køb af fabriksny bil, jf. dog stk. 2 og 3.
- 2) Bilen skal registreres i navnet på den person, der har modtaget støtte.
- 3) Centralregistret for motorkøretøjer registrerer bilen med en klausul om, at ejer/brugerskifte inden 6 år efter registreringen kun kan finde sted efter forudgående tilladelse fra kommunalbestyrelsen.
- 4) Bilen skal holdes kaskoforsikret for bilens fulde værdi inklusiv nødvendig indretning, som

bilen efterfølgende er blevet forsynet med efter § 12.

5) De helbredsmæssige og eventuelle erhvervs- eller uddannelsesmæssige forudsætninger for støtte skal fortsat være til stede, jf. §§ 1-3.

6) Bilen skal i videst mulig omfang anvendes til at dække det totale kørselsbehov for den person, der har modtaget støtte.

7) Bilen må ikke overdrages, udlejes, udlånes i længere tid.

8) Bilen må ikke stilles som pant eller anden form for sikkerhed for gæld, som ikke vedrører den.

9) Det fastsatte afdragsvilkår skal overholdes.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, kan der ydes støtte til bil, som ansøgeren eller en anden person i husstanden har købt fabriksny inden for det sidste år. Støtten ydes med virkning fra bilens første registrering.

Stk. 3. Der kan ligeledes uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, ydes støtte til bil, hvis bilen tidligere er bevilget efter servicelovens § 114 og samtidig er under 2 år gammel regnet fra bilens første registrering. Det er en betingelse, at bilen sikkerheds-, drifts- og kvalitetsmæssigt er i forsvarlig stand og samtidig kan forventes at holde i 6 år. En ansøger kan ikke pålægges at tage imod en brugt bil.

Køb af fabriksny bil eller mulighed for køb af en brugt bil

243. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 1, skal lånet anvendes til køb af en fabriksny bil, jf. dog § 14, stk. 2 og 3.

Ankestyrelsen fandt dog i principafgørelse nr. 129-10, at kommunen ikke kunne begrænse anvendelse af støtte til kun at gælde biler købt i Danmark. I den konkrete sag var en bil købt i Tyskland på en 1-dagsregistrering ikke i strid med kravet om, at støtten skulle anvendes til en fabriksny bil.

Lån til ibrugtagne biler

244. Ifølge bilbekendtgørelsens § 14, stk. 2, kan der ydes støtte til bil, som ansøgeren eller en anden person i husstanden har købt fabriksny inden for det sidste år. Støtten ydes med virkning fra bilens første registrering.

245. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ydes støtten (herunder afgiftsfritagelse eller -nedsættelse efter § 9) med virkning fra bilens første registrering for den berettigede. Den afdragsfri del af lånet beregnes som halvdelen (evt. reguleret efter ansøgerens indkomstgrundlag) af bilens pris på anskaffelsestidspunktet - dog højst den gældende låneramme på udnyttelsestidspunktet. Resten af lånet er afdragspligtigt.

Det beregnede lån udbetales herefter med det fulde afdragsfrie beløb samt den afdragspligtige del af lånet med fradrag af de månedlige afdrag, der skulle have været betalt i perioden fra bilens første

registrering og frem til lånets udbetaling. Den afdragsfrie del af lånet nedskrives samtidig med virkning fra bilens første registrering.

Lån til brugte biler

246. En ansøger kan ikke pålægges at tage imod en brugt bil. Men er en ansøger enig i at vælge en brugt bil, kan denne vælges under visse forudsætninger: Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 3, kan der uanset kravet om køb af fabriksny bil ydes støtte til bil, hvis bilen tidligere har været bevilget efter servicelovens § 114 og samtidig er mindre end 2 år gammel regnet fra bilens første indregistrering. Det er dog en betingelse, at bilen sikkerheds-, drifts- og kvalitetsmæssigt er i forsvarlig stand og samtidig kan forventes at holde i hele udskiftningsperioden, som er 6 år regnet fra bilen er indregistreret første gang.

Reglen om udskiftning gælder også for brugte biler, hvilket vil sige, at der tidligst kan ydes støtte 6 år efter den første indregistrering af bilen. Der kan dog undtagelsesvist ydes støtte til udskiftning af bil tidligere end seks år efter den første registrering af bil, jf. bilbekendtgørelsens § 10, stk. 2, om førtidig udskiftning.

Ansøgeren har frit valg med hensyn til, om der skal være tale om en ny bil eller en brugt bil, der opfylder betingelserne for støtte. En ansøger kan således ikke pålægges at tage imod en brugt bil, hvortil der er ydet støtte efter serviceloven.

247. Tidspunktet for bevillingensudnyttelse, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 2, er afgørende for et tilskuds, et låns mv. størrelse.

Bilens registrering

248. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 2, stilles der krav om, at bilen registreres i navnet på den person, der har modtaget støtten. Det betyder, at en bil skal omregistreres til den støtteberettigede, f.eks. hvis den tidligere har været registreret for en ægtefælle eller samlever.

Hvis lånet ydes på baggrund af et barns handicap, registreres barnet som ejer.

Praktisk gennemførelse af registrering, klausulering og afgiftsfritagelse

249. Kommunen orienterer forhandleren om lånets størrelse og tilsender forhandleren blanketter til brug ved bilens registrering således, at der ved registreringen indføres klausul om, at ejer- eller brugerskifte inden 6 år efter registreringen kun kan finde sted efter forudgående tilladelse fra kommunen, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 3, og om afgiftsfritagelse, jf. bekendtgørelsens § 9.

Motorkontoret bekræfter ved påtegning på blanketten og påfører dato og registreringsnummer. Færdselslovens § 124 j om betaling for nummerplader ikke finder anvendelse for personer med handicap, som opfylder betingelserne for, at der kan ydes støtte til erhvervelse af bil i henhold til servicelovens § 114, jf. § 81 i bekendtgørelse nr. 1067 af 11. november 2005 om registrering af køretøjer mv. Ved anmeldelse til syn eller registrering forevises afgørelsen om støtten eller kopi heraf sammen med anmeldelsesblanketten, jf. § 81, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1067 af 11. november 2005 om registrering af køretøjer mv.

250. Er ansøgeren ikke myndig, skal bilen registreres med ansøgeren som ejer og de pårørende som brugere. Disses navne anføres på anmeldelsesblanketten til motorkontoret.

Først når underskrevet gældsbrief og dokumentation for kaskoforsikring og motorkontorets attestation foreligger, kan lånet udbetales.

Er bilen registreret før bevillingen, jf. bilbekendtgørelsens § 14, stk. 2 og stk. 3, sker indføjelser af klausul og afgiftsfritagelse ved henvendelse til Centralregistret for Motorkøretøjer. Der vedlægges bilens registreringsattest og kvitteringer for betalt afgift.

Bevilling af afgiftsfritagelse eller -nedsættelse alene (uden samtidigt lån) sendes til Centralregistret for Motorkøretøjer, vedlagt bilens registreringsattest og kvitteringer for betalt afgift.

Er bilen ikke registreret i ansøgerens navn, skal bilen omregistreres, således at ansøgeren står som ejer eller bruger. Henvendelse herom rettes til Motorkontoret. Der vedlægges bevillingsskrivelse, registreringsattest, anmeldelsesblanket og forsikringsbevis.

Kaskoforsikring

251. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 4, skal ansøgeren sørge for, at bilen er kaskoforsikret for bilens fulde værdi. Bilens fulde værdi omfatter eventuel særlig indretning bevilget efter bekendtgørelsens § 12.

Betingelserne for støtte til køb af bil skal fortsat være opfyldt

252. Ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 5, skal alle de forudsætninger, der ligger til grund for afgørelsen, være opfyldt i hele bevillingsperioden. Det omfatter altså både de helbredsmæssige forhold og kørselsbehov, herunder også sociale forhold som f.eks. boligens placering og muligheden for hjælp fra familiemedlemmer ved ind- og udstigning. Det betyder, at hvis en person, der har fået bevilget støtte til køb af bil, flytter til et område, der er bedre dækket af kollektive befordringsmidler, skifter arbejde, ophører med arbejde mv. kan dette medføre, at betingelserne for støtte til køb af bil ikke længere er opfyldt, og at vedkommende derfor ikke længere er berettiget til støtte til køb af bil.

Bilen bør dække det totale kørselsbehov

253. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 6, skal bilen i videst muligt omfang anvendes til at dække det totale kørselsbehov for den person, der har modtaget støtte. Se også punkt 31 om kørselsbehovet og om ophold i botilbud.

Hvor en person har opnået støtte til køb af bil, vil dette indgå i vurderingen af pågældendes behov for støtte til befordring efter andre bestemmelser i den sociale lovgivning eller andre kørselsordninger, herunder i kommunens regi. Støtte til køb af bil udelukker dog ikke, at den pågældende samtidig kan få tilskud efter andre bestemmelser i den sociale lovgivning eller anden lovgivning til befordring, f.eks. via de offentlige befordringsordninger.

Overdragelse, udlån mv.

254. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 7, er det et krav, at ansøgeren ved bevilling af bil ikke må overdrage, udleje eller udlåne bilen i længere tid.

I § 14, stk. 1, nr. 7, ligger, at bilen ikke må stilles til rådighed for andre på en sådan måde, at den berettigede ikke længere har gavn af bilen og kan disponere over den til enhver tid.

Pant eller anden form for sikkerhed for gæld

255. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 8, må bilen ikke stilles som pant eller anden form for sikkerhed for gæld, som ikke vedrører bilen.

Afdragsvilkår

256. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 9, skal de fastsatte afdragsvilkår overholdes. Se omtalen af afvikling af støtte nedenfor, hvis ikke de i § 14 nævnte vilkår overholdes.

Stiftelse af lån

257. Når kommunalbestyrelsens afgørelse foreligger, og der er skrevet slutseddel, sørger kommunen for at oprette et gældsbevis, som underskrives af ansøgeren. Gældsbeviset skal indeholde angivelse af lånets størrelse, afvikling og vilkår, jf. bekendtgørelsens §§ 14 og 16, stk. 2.

I ganske særlige tilfælde, hvor der er begrundet risiko for konkurs eller lignende, kan det være formålstjenligt i stedet for gældsbevis at lave et bilpantebrev. Det stiller kommunen bedre i forhold til andre

kreditorer og i forhold til eventuel efterfølgende gældssanering eller konkurs, hvilket kan være relevant i den konkrete sag. Udgiften hertil påhviler kommunen, ligesom udgiften til eventuel panthaverdeklaration vil være kommunens. Panthaverdeklarationen giver kommunen en tilbagemelding fra forsikrings-selskabet, hvis bilen totalskades, eller hvis kaskoforsikringen/ansvarsforsikringen opsiges.

Ansøgeren skal dokumentere, at der er tegnet kaskoforsikring enten ved påtegning i gælds-brevet eller ved særskilt dokumentation.

Det bør i gælds-brevet angives, at bilen ikke må medtages til udlandet i strid med de bestemmelser, der er fastsat i bekendtgørelsen om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet, idet det kan medføre bortfald af støtte, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 3.

Udgifterne i forbindelse med lånets stiftelse betales af kommunen som administrationsudgift.

Er ansøgeren umyndig, skal statsforvaltningen give samtykke til gældsstiftelsen. Endvidere skal vær-gen normalt også underskrive en friholdeserklæring, der går ud på, at vær-gen friholder den umyndige for gældsforpligtelser, indtil vedkommende bliver myndig, og samtidig fraskriver sig retten til at gøre eventuelt krav gældende mod den umyndige, når vedkommende bliver myndig.

Kapitel 22

Afvikling af støtte

Bilbekendtgørelsen

§ 16. Hvis vilkårene i §§ 14-15 ikke overholdes, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at lånet, jf. § 6, stk. 1 og 2, skal opsiges, og at afgiftsfritagelsen, jf. § 9, stk. 1-4, skal bortfalde.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om lånets opsigelse, skal restgælden efter § 6, stk. 1 og 2, indfries, herunder også en forholdsmæssig del af eventuelle afdragsfri lån. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om bortfald af afgiftsfritagelsen, bortfalder fritagelsen efter § 9, stk. 1-4, med udgangen af den måned, der følger efter den måned, hvor ansøgeren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis bilen medtages til udlandet i strid med bestemmelserne om at medtage ydelser under midlertidige ophold i udlandet.

Inddragelse af støtte

258. Hvis vilkårene i bekendtgørelsens §§ 14 og 15 ikke overholdes, kan kommunen træffe afgørelse om, at støtten skal bortfalde, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 1. Støtten kan også bortfalde, hvis bilen medtages til udlandet i strid med bekendtgørelse om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 3.

Hvis kommunen træffer beslutning om støttens bortfald, underretter kommunen Centralregistret for Motorkøretøjer om, at afgiftsfritagelsen bortfalder med udgangen af den efterfølgende måned regnet fra det tidspunkt, hvor ansøgeren modtager meddelelse om afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 16, stk.

2. Lånet opsiges, og restgælden (inkl. den ikke nedskrevne del af det afdragsfrie lån) kræves indbetalt senest inden udgangen af den efterfølgende måned.

Indfries restgælden, kvitterer kommunen gælds brevet og indsender bilens registreringsattest til Centralregistret for Motorkøretøjer med anmodning om ophævelse af klausul.

Har pågældende ikke mulighed for at indfri restgælden inden den nævnte frist, kan kommunen efter bekendtgørelsens § 18, stk. 2, tillade afvikling ved en afdragsordning, hvis det skønnes rimeligt. Ved afdragernes fastsættelse tages der hensyn til vedkommendes betalingsevne, herunder formue.

Det anbefales, at afviklingsperioden ved en sådan afdragsordning ikke går udover, hvad der oprindeligt er fastsat i gælds brevet.

Skønnes det ikke muligt at fastsætte en rimelig afdragsordning, må kommunen vejlede pågældende med henblik på salg af bilen og eventuelt anden løsning af pågældendes befordringsproblem. Klausulen ophæves først, når gælden er indfriet.

Hvis gælden ikke kan afvikles, som foran beskrevet, kan gælden inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter, jf. servicelovens § 165, stk. 1.

Ansøgeren ønsker at indfri lån

Bilbekendtgørelsen

§ 17. En person, der ønsker at indfri et lån før 6-års periodens udløb, skal betale hele restgælden, herunder også en forholdsmæssig del af eventuelle afdragsfrie lån.

Stk. 2. Hvis en person, der har modtaget støtte til bil, dør, forfalder restgælden efter § 6, stk. 1 og 2, til betaling. Hvis bilens værdi ved salg ikke dækker gælden, afskrives den udækkede del af lånet.

259. Hvis en borger ikke længere ønsker at beholde bilen, og dermed ønsker at indfri lån før 6-års periodens udløb, forfalder hele restgælden til betaling, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 1.

I disse situationer sender kommunen pågældende en opgørelse over restgælden, inklusive restgælden på den del af eventuelt afdragsfrit lån, der ikke er nedskrevet.

Kommunen bør samtidig forhøre sig om baggrunden for ønsket om at indfri lånet, idet ønsket kan være begrundet i en ændring af pågældendes økonomiske, familiemæssige eller helbreds mæssige forhold, som kan give kommunen anledning til at vejlede pågældende om andre befordringsmuligheder, udskiftning af bil, henstand med afdrag eller lignende.

Situationen kan endvidere give anledning for kommunen til at undersøge, om betingelserne for afgiftsfritagelse fortsat vil være til stede, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 2. Indfries restgælden, forholdes som beskrevet under foregående pkt.

Af hensyn til at bilens ejer kan have brug for registreringsattesten ved salg af bilen, bør sagsbehandlingen gennemføres hurtigst muligt.

Det bemærkes, at afgiftsfritagelse altid ophører ved bilens omregistrering til anden person.

Afvikling af støtte i forbindelse med dødsfald

260. Efter bekendtgørelsens § 17, stk. 2, forfalder restgælden til betaling, hvis den støtteberettigede dør.

Hvis bilens værdi ved salg ikke dækker hele gælden, afskrives den udækkede del af lånet jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2.

Hvis ægtefællen til den afdøde ønsker at beholde bilen, er det praksis i kommunerne, at der foretages en vurdering af bilens værdi, som herefter lægges til grund for vurdering af indfrielse af restgælden.

Kapitel 23

Henstand og eftergivelse

Bilbekendtgørelsen

§ 18. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån ved manglende betalingsevne på grund af sygdom, arbejdsløshed m.v.

Stk. 2. Er der i medfør af § 16, stk. 2, truffet afgørelse om indfrielse af restgæld, kan kommunalbestyrelsen dog fastsætte en afdragsordning. Bestemmelsen i stk. 1 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om eftergivelse af lån i en bil, som et barn eller en voksen har fået frakendt som følge af ændringer i funktionsnedsættelsen eller andre ændringer, som skyldes den nedsatte funktionssevne, fx flytning til et botilbud eller lignende.

Sygdom og arbejdsløshed

261. Kommunen kan give henstand med betaling af afdrag ved manglende betalingsevne på grund af sygdom, arbejdsløshed mv., jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 1. Henstand forudsætter, at der er tale om en ændring i pågældendes situation, som medfører, at pågældende ikke kan afdrage uden at mangle, hvad der må anses for nødvendigt til eget eller familiens underhold. Ankestyrelsen fandt i principafgørelse nr. 60-10, at ved vurderingen af, om ansøgeren havde ret til henstand med eller eftergivelse af afdragene på sit billån, skulle der foretages en vurdering af, hvor meget hun kunne afdrage uden at mangle, hvad der må anses for nødvendigt til hendes eller hendes families underhold. Ved familie måtte forstås egne børn og ægtefælle.

Der kan altså ikke gives henstand i tilfælde, hvor det allerede ved bevilling af bil var åbenbart, at vedkommende ikke kunne afdrage på lånet.

Der kan også gives henstand med en del af afdraget, således at der fastsættes en midlertidig afdragsordning med nedsatte afdrag.

Ved en senere udskiftning kan der tages stilling til eftergivelse, hvis der har været givet henstand, eller hvis afdragsbetingelserne på grund af tilsvarende forhold ikke har været overholdt. Lån kan ikke eftergives, hvis bilens værdi ved salg dækker restgælden, eller hvis pågældende stadig ejer bilen.

Er der bevilget afdragsfrihed under uddannelse, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 8, afskrives ved uddannelsens afslutning et beløb, svarende til hvad der i perioden ville være afdraget, hvis afdragsfrihed ikke var bevilget.

Frakendelse som følge af ændringer i funktionsnedsættelsen eller andre ændringer, som skyldes den nedsatte funktionsevne

262. Ifølge bekendtgørelsens § 18, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen eftergive en eventuel restgæld i en bil, som et barn eller en voksen har fået frakendt, hvis frakendelsen sker som følge af ændringer i funktionsnedsættelsen eller andre ændringer, som skyldes den nedsatte funktionsevne.

Det betyder, at hvis frakendelse af støtte sker som følge af ændringer i funktionsnedsættelse, som vedkommende ikke selv er herre over, skal en evt. restgæld i bilen eftergives. Det kan f.eks. være, hvis en forværring af funktionsevnen betyder, at det bliver nødvendigt for støttemodtageren at flytte til et botilbud, hvilket medfører, at støttemodtageren ikke længere opfylder kørselskravet.

Det er en betingelse, at et provenu fra salg af bilen anvendes til at dække restgælden. Eftergivelse kan derfor ikke ske i tilfælde, hvor borgeren vælger at beholde bilen efter frakendelsen, med mindre der foretages en vurdering af bilens værdi, som herefter lægges til grund for vurdering af indfrielse af restgælden.

Eftergivelse kan ikke ske i tilfælde, hvor borgeren selv fravælger støtten, uden dette er begrundet i ændringer, der skyldes den nedsatte funktionsevne.

Afvikling af støtte i forbindelse med totalskade

263. Hvis bilen totalskades, og støtten i den forbindelse bortfalder, opgør kommunen restgælden, herunder også restgælden på den ikke nedskrevne del af eventuelt afdragsfrit lån. Kommunen skal i den forbindelse tage stilling til, om der er grundlag for at træffe afgørelse om eftergivelse af gæld ifølge bilbekendtgørelsens § 18, stk. 3. Opgørelsen sendes til den pågældende selv og til forsikringsselskabet, og nettoprovenuet, herunder eventuel forholdsmæssig fordeling af provenu, opgøres ifølge bilbekendtgørelsens § 11.

Et overskydende beløb fratrækkes i et eventuelt nyt lån, således at et eventuelt supplerende lån nedbringes først. Hvis ikke ansøgeren ønsker en ny bil, udbetales det overskydende beløb til den pågældende selv, mens en evt. resterende gæld er forfalden til betaling.

Kommunen kan i den forbindelse fastsætte en afdragsordning eller eftergive restgælden.

Hvis der efter totalskade ydes lån til en ny bil, følger det af bekendtgørelsens § 11, stk. 4, at en eventuel udækket restgæld afskrives, medmindre der er givet henstand, eller lånet er misligholdt.

Kapitel 24

Støtte til bil, der medtages fra eller til udlandet

Bilbekendtgørelsen

§ 19. Der kan ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af registreringsafgift til personer, der ved indrejse her i landet medbringer en bil, når betingelserne i §§ 1-3 i øvrigt er opfyldt.

Stk. 2. Lånet kan ikke overstige det beløb, der skal nedskrives ved beregning af støtte efter § 7, stk. 1-7.

Stk. 3. Lånet efter stk. 1 nedskrives med 1/48 månedligt fra bilens registrering her i landet.

Stk. 4. Hvis Skatteministeriet har tilladt, at registreringsafgiften betales efter særlige regler, finder stk. 1-3 tilsvarende anvendelse med de ændringer i udbetalingen og nedskrivningen af lånet, som følger af de særlige regler.

Stk. 5. Bestemmelsen i §§ 10-11 og §§ 14-18 finder tilsvarende anvendelse, dog således at det angivne tidsrum på 6 år nedsættes til 4 år.

Støtte til bil, der medtages fra udlandet

264. Bekendtgørelsens § 19 giver mulighed for, at personer, der tager varigt ophold her i landet, kan få lån til betaling af registreringsafgiften på en bil, der medtages her til landet, i stedet for lån til køb af en ny bil.

Det bemærkes, at lånet ikke kan overstige det beløb, der skal nedskrives ved beregning af lån efter bekendtgørelsens § 7, stk. 1-7, dvs. den afdragsfri del. Dette betyder, at lånet højst kan udgøre halvdelen af den til enhver tid gældende låneramme. I det omfang en beregning af ansøgerens indkomstgrundlag viser, at hele lånet efter bekendtgørelsens § 6 ville være tilbagebetalingspligtigt, kan der ikke ydes lån til betaling af registreringsafgift.

Der kan også ydes afgiftsfritagelse efter bekendtgørelsens § 9 til biler omfattet af bekendtgørelsens § 19.

Medtagelse af bil, hvortil der er bevilget støtte, til udlandet

265. Reglerne om adgangen til at medtage biler til udlandet fremgår af bekendtgørelse nr. 1296 af 15. december 2009 om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet.

Kapitel 25

Regulering

Serviceoven

§ 182. ...

Stk. 5. Det beløb, der er nævnt i § 114, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 1.000.

...

Bilbekendtgørelsen

§ 22. De beløb, der er nævnt i § 6, stk. 1-2, § 7, stk. 1 og 3, og § 12, stk. 2, reguleres en gang årligt, den 1. januar, med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Regu-

leringen sker første gang den 1. januar 2011.
Beløbene i § 6, stk. 1-2, og § 7, stk. 1 og 3,
afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt
med 1000.

Årlig regulering

266. Beløbene for låneramme, indkomstgrundlag og tilskud til automatisk transmission reguleres en gang årligt med satsreguleringsprocenten. Socialministeriet offentliggør én gang årligt de regulerede beløb sammen med satser for en række andre sociale ydelser i vejledning om regulering af satser på det sociale område. «

2

Vejledningen vedrører reglerne om støtte til køb af bil i servicelovens § 114, stk. 1-4, og i bekendtgørelse om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114, der trådte i kraft den 1. oktober 2010.

Reglerne gælder for alle afgørelser om bevilling af støtte til køb af bil efter servicelovens § 114, som træffes fra den 1. oktober 2010 og frem. I forhold til reglerne om forholdsmæssig fordeling af provenu er det tidspunktet for bevilling af udskiftning, der er afgørende.

Socialministeriet, den 12. november 2010

BENEDIKTE KLÆR

/ Karin Ingemann

Bilag 1

Beregningseksempel 1: Beregning af lån uden merkøb efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1

En borger fik bevilget støtte til køb af bil efter bilbekendtgørelsens daværende § 5, stk. 1, for første gang i 2004. Kommunens samlede bevilling til borgerens nuværende bil var 105.000 kr. I 2010 søger borgeren om genbevilling af bil. Da proventet fra borgerens nuværende bil skal indgå i lånet hvis borgeren er berettiget til genbevilling, sættes bilen til salg. Bilen sælges for i alt 20.000 kr.

Kommunens samlede bevilling til borgerens nuværende bil:	105.000 kr.
Provenu fra salg af borgerens nuværende bil:	20.000 kr.

Da lånet til borgeren nuværende bil er tilbagebetalt, skal hele proventet fra salg af bilen indgå i beregningen af det nye lån ved genbevilling af bil. Hvis borgeren ikke er berettiget til genbevilling af bil, skal proventet udbetales til borgeren, jf. § 11, stk. 5.

Det vurderes, at borgeren er berettiget til en ny bil. Ved afprøvning findes den billigst egnede bil:

Kommunens bevilling til den nye bil:	122.000 kr.
Særlig indretning af bilen:	38.105 kr.
Kommunens samlede udgift til borgerens nye bil:	160.105 kr.
Samlet købspris for borgerens nye bil:	160.105 kr.

Kommunen bevilling til den nye bil består dels af et afdragspligtigt lån og dels af et afdragsfrit lån. Ved bevilling af støtte til køb af bil efter bilbekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal kommunens andel af proventet fra salg af borgerens nuværende bil, i dette tilfælde svarende til 20.000 kr., fratrækkes i borgerens afdragspligtige del af lånet til den nye bil. Da borgeren har et indtægtsgrundlag under 191.000 kr. skal lånet afdrages med 1/72 månedligt. Kommunens lån til borgeren fordeler sig altså således:

Borgerens nye lån:	122.000 kr.
Heraf en afdragspligtig del: $122.000/2 - 20.000$ kr.	41.000 kr.
Den afdragsfrie del af lånet, som nedskrives over seks år: $122.000/2$	61.000 kr.
Dertil kommer et tilskud til særlig indretning	38.105 kr.

Bilag 2

Beregningseksempel 2: Beregning af lån ved indtægtsgrundlag der overstiger 191.000 kr.

Hvis borgeren i beregningseksempel 1 i stedet havde haft et indtægtsgrundlag, der oversteg 191.000, skulle den afdragspligtige del af lånet forhøjes:

Kommunens bevilling til den nye bil:	122.000 kr.
Særlig indretning af bilen:	38.105 kr.
Kommunens samlede udgift til borgerens nye bil:	160.105 kr.
Samlet købspris for borgerens nye bil:	160.105 kr.

Kommunen bevilling til den nye bil består dels af et afdragspligtigt lån og dels af et afdragsfrit lån. Da borgeren i dette eksempel har et indtægtsgrundlag på 223.000 kr. om året, skal den afdragspligtige del af lånet forhøjes med 20 % af den del af indkomstgrundlaget, der overstiger 191.000 kr.

20 % af indkomstgrundlaget over 191.000: $(223.000 - 191.000 * 0,2)$	6.400 kr.
Den afdragspligtige del af lånet udgør dermed: $(122.000/2 + 6.400)$	67.400 kr.
Den afdragsfrie del af lånet, der nedskrives, udgør: $(122.000/2 - 6.400)$	54.600 kr.
Dertil kommer tilskud til særlig indretning:	38.105 kr.

For nærværende eksempel lægges det til grund, at ansøger, i modsætning til beregningseksempel 1, er førstegangsansøger, og at der derfor ikke er et provenu fra en tidligere bil. Hvis der var det, som i beregningseksempel 1, skal provenuet først fratrækkes i den afdragspligtige del af lånet, som i beregningseksempel 1.

Beregningseksempel 3: Beregning af lån med merkøb efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1

En borger fik bevilget støtte til køb af bil efter bilbekendtgørelsens daværende § 5, stk. 1, for første gang i 2004. Borgeren valgte udover støtten fra kommunen at foretage merkøb i bilen.

Kommunens bevilling til den nuværende bil:	120.000 kr.
Borgernes merkøb i den nuværende bil:	60.000 kr.
Samlet købspris for borgerens nuværende bil:	180.000 kr.
Merkøbets andel af den samlede købspris for borgerens nuværende bil:	1/3

Efter seks år søger borgeren om genbevilling af bil i 2010. Borgeren har foretaget merkøb, og skal derfor have en andel af provenuet fra borgerens nuværende bil svarende til merkøbets andel af den samlede købspris. Dette gælder, uanset om borgerens merkøb er foretaget helt eller delvist med provenuet fra en tidligere bil. Det resterende del af provenuet skal indgå i beregningen af det nye lån ved genbevilling af bil, jf. bilbekendtgørelsens § 11, stk. 1. Bilen sættes derfor til salg:

Samlet provenu ved salg af borgerens nuværende bil:	50.000 kr.
Borgers andel af provenuet 1/3 af 50.000 ($50.000 \cdot 60.000 / 180.000$)	16.667 kr.
Kommunens andel af provenuet 2/3 af 50.000 ($50.000 \cdot 120.000 / 180.000$)	33.333 kr.

Borgeren får udbetalt sin forholdsmæssige andel af provenuet fra den gamle bil, svarende i dette eksempel til 16.667 kr. Borgerens andel af provenuet udbetales til borgeren, der frit kan disponere over beløbet. Borgeren kan fx vælge at bruge provenuet til merkøb i den nye bil eller til at nedbringe den afdragspligtige del af lånet i den nye bil.

Kommunens andel af provenuet fra den gamle bil udgør 33.333 kr. Hvis borgeren ikke er berettiget til genbevilling af bil, skal provenuet udbetales til borgeren, jf. bilbekendtgørelsens § 11, stk. 5.

Det vurderes, at borgeren er berettiget til en ny bil med automatgear. Tilskud til automatgear er et standardbeløb, som ikke indgår i lånet.

Ved afprøvning findes den billigst egnede bil:

Kommunens bevilling til den nye bil:	130.000 kr.
Tilskud til automatgear:	22.306 kr.
Kommunens samlede udgift til borgerens nye bil:	152.306 kr.
Borgerens merkøb i den nye bil:	70.000 kr.
Samlet købspris for borgerens nye bil:	222.306 kr.

Kommunen bevilling til den nye bil består dels af et afdragspligtigt lån og dels af et afdragsfrit lån. Kommunens andel af provenuet fra salg af borgerens nuværende bil skal fratrækkes i borgerens afdragspligtige del af lånet til den nye bil, jf. bilbekendtgørelsens § 11, stk. 1. Da borgeren har et indtægtsgrundlag under 191.000 kr. skal lånet afdrages med 1/72 månedligt. Kommunens lån til borgeren fordeler sig altså således:

Borgerens nye lån:	130.000 kr.
Heraf en afdragspligtig del: $130.000/2 = 33.333$ kr.	31.667 kr.
Den afdragsfrie del af lånet, som nedskrives over seks år: $130.000/2$	65.000 kr.
Dertil kommer et tilskud til automatgear	22.306 kr.

Beregningseksempel 4: Beregning af lån uden merkøb efter bekendtgørelsens § 6, stk. 2

I 2004 fik en borger bevilget støtte til køb af bil efter bilbekendtgørelsens daværende § 5, stk. 1 og 2. Kommunens samlede bevilling til borgerens nuværende bil var 168.000 kr. I 2010 søger borgeren om genbevilling af bil. Da proventet fra borgerens nuværende bil skal indgå i lånet hvis borgeren er berettiget til genbevilling, sættes bilen til salg. Bilen sælges for i alt 45.000 kr.

Kommunens samlede bevilling til borgerens nuværende bil:	168.000 kr.
Provenu fra salg af borgerens nuværende bil:	45.000 kr.

Da lånet til borgeren nuværende bil er tilbagebetalt, skal hele proventet fra salg af bilen indgå i beregningen af det nye lån ved genbevilling af bil. Hvis borgeren ikke er berettiget til genbevilling af bil, skal proventet udbetales til borgeren, jf. § 11, stk. 5.

Det vurderes, at borgeren er berettiget til en ny bil. Ved afprøvning findes den billigst egnede bil:

Kommunens bevilling til den nye bil efter § 6, stk. 1:	160.000 kr.
Kommunens bevilling efter § 6 stk. 2 (udvidet lån):	28.000 kr.
Tilskud til særlig indretning:	42.000 kr.
Kommunens samlede udgift til borgerens nye bil:	230.000 kr.
Samlet købspris for borgerens nye bil:	230.000 kr.

Kommunen bevilling til den nye bil består dels af et afdragspligtigt lån og dels af et afdragsfrit lån, samt et udvidet lån efter bilbekendtgørelsens § 6, stk. 2. Kommunens andel af proventet fra salg af borgerens nuværende bil skal først fratrækkes i det udvidede (supplerende) lån og herefter i borgerens afdragspligtige del af lånet til den nye bil. Da borgeren har et indtægtsgrundlag under 191.000 kr. skal lånet afdrages med 1/72 månedligt. Kommunens lån til borgeren fordeler sig altså således:

Borgerens nye lån:	188.000 kr.
Det udvidede lån dækkes fuldt ud af proventet fra den tidligere bil:	0 kr.
Restproventet efter betaling af det udvidede lån udgør: (45.000 – 28.000)	17.000 kr.
Den afdragspligtige del af lånet: $160.000/2 - 17.000$ kr.	63.000 kr.
Den afdragsfrie del af lånet, som nedskrives over seks år: $160.000/2$	80.000 kr.
Dertil kommer et tilskud til særlig indretning	24.000 kr.

Beregningseksempel 5: Beregning af lån med merkøb efter bekendtgørelsens § 6, stk. 2

I 2004 fik en borger bevilget støtte til køb af bil efter bilbekendtgørelsens daværende § 5, stk. 1 og 2. Borgeren valgte udover støtten fra kommunen at foretage merkøb i bilen.

Kommunens samlede bevilling til den nuværende bil:	180.000 kr.
Borgernes merkøb i den nuværende bil:	60.000 kr.
Samlet købspris for borgerens nuværende bil:	240.000 kr.
Merkøbets andel af den samlede købspris for borgerens nuværende bil:	1/4

I 2010 søger borgeren om genbevilling af bil. Da borgeren har foretaget merkøb skal vedkommende have en andel af provenuet fra den nuværende bil svarende til merkøbets andel af den samlede købspris. Dette gælder, uanset om borgerens merkøb er foretaget med provenuet fra en tidligere bil. Den resterende del af provenuet skal indgå i beregningen af det nye lån ved genbevilling af bil, jf. bilbekendtgørelsens § 11, stk. 1. Bilen sættes derfor til salg:

Samlet provenu ved salg af borgerens nuværende bil:	45.000 kr.
Borgers andel af provenuet 1/4 af 45.000 ($45.000 \cdot 60.000 / 240.000$)	11.250 kr.
Kommunens andel af provenuet 3/4 af 45.000 ($45.000 \cdot 180.000 / 240.000$)	33.750 kr.

Borgeren får udbetalt sin forholdsmæssige andel af provenuet fra den gamle bil, svarende i dette eksempel til 11.250 kr. Borgerens andel af provenuet udbetales til borgeren, der frit kan disponere over beløbet. Borgeren kan fx vælge at bruge provenuet til merkøb i den nye bil eller til at nedbringe den afdragspligtige del af lånet i den nye bil.

Kommunens andel af provenuet fra den gamle bil udgør 33.750 kr. Denne andel skal bruges til afdrag på borgerens afdragspligtige del af lånet, hvis borgeren får bevilget genbevilling af bil efter § 6, stk. 2. Er herefter resterende provenu skal anvendes til afdrag på den afdragspligtige af lånet i den nye bil. Hvis borgeren ikke er berettiget til genbevilling af bil, skal provenuet udbetales til borgeren, jf. § 11, stk. 5.

Det vurderes, at borgeren er berettiget til en ny bil med særlig indretning.

Ved afprøvning findes den billigst egnede bil:

Kommunens bevilling til den nye bil efter § 6, stk. 1:	160.000 kr.
Kommunens bevilling efter § 6 stk. 2 (udvidet lån):	20.000 kr.
Tilskud til særlig indretning:	24.000 kr.
Kommunens samlede udgift til borgerens nye bil:	204.000 kr.
Borgerens merkøb i den nye bil:	80.000 kr.
Samlet købspris for borgerens nye bil:	284.000 kr.

Kommunen bevilling til den nye bil består dels af et afdragspligtigt lån og dels af et afdragsfrit lån, samt et udvidet lån efter bilbekendtgørelsens § 6, stk. 2. Kommunens andel af provenuet fra salg af borgerens nuværende bil skal først fratrækkes i det udvidede lån og herefter i borgerens afdragspligtige del af lånet til den nye bil. Da borgeren har et indtægtsgrundlag under 191.000 kr. skal lånet afdrages med 1/72 månedligt. Kommunens lån til borgeren fordeler sig altså således:

Borgerens nye lån:	180.000 kr.
Det udvidede lån dækkes fuldt ud af proventet fra den tidligere bil:	0 kr.
Restproventet efter betaling af det udvidede lån udgør: (33.750 – 20.000)	13.750 kr.
Den afdragspligtige del af lånet: $160.000/2 = 13.750$ kr.	66.250 kr.
Den afdragsfrie del af lånet, som nedskrives over seks år: $160.000/2$	80.000 kr.
Dertil kommer et tilskud til særlig indretning	24.000 kr.

Beregningseksempel 6: Beregning af lån ved førtidig udskiftning

I 2006 fik en borger bevilget støtte til køb af bil efter bilbekendtgørelsens daværende § 5, stk. 1 og 2. Borgeren valgte udover støtten fra kommunen at foretage merkøb i bilen.

Den afdragspligtige del af lånet efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1:	80.000 kr.
Den afdragsfrie del af lånet efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1	80.000 kr.
Kommunens lån efter bekendtgørelsens § 6, stk. 2:	20.000 kr.
Kommunens samlede bevilling til den nuværende bil:	180.000 kr.
Borgernes merkøb i den nuværende bil:	120.000 kr.
Samlet købspris for borgerens nuværende bil:	300.000 kr.
Merkøbets andel af den samlede købspris for borgerens nuværende bil:	2/5

I 2010 bliver bilen totalskadet i en trafikulykke. Da bilen bliver totalskadet er der altså to år tilbage af låneperioden, og der resterer altså 24/72 dele af lånet i den gamle bil.

Resterende afdragspligtige lån efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1: $(24/72 \cdot 80.000)$	26.667 kr.
Resterende afdragsfrie lån efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1: $(24/72 \cdot 80.000)$	26.667 kr.
Resterende afdragsfrie lån efter bekendtgørelsens § 6, stk. 2: $(24/72 \cdot 20.000)$	6.667 kr.
Samlet resterende lån:	60.000 kr.

Forsikringsselskabet beregner den samlede erstatning for bilen til at udgøre i alt 200.000 kr. Da borgeren har foretaget merkøb skal vedkommende have en andel af forsikringssummen fra den nuværende bil svarende til merkøbets andel af den samlede købspris.

Samlet erstatning fra forsikringen:	200.000 kr.
Borgers andel af erstatningen $2/5$ af 200.000 $(200.000 \cdot 120.000 / 300.000)$	80.000 kr.
Kommunens andel af erstatningen $3/5$ af 200.000 $(200.000 \cdot 180.000 / 300.000)$	120.000 kr.

Borgeren får udbetalt sin forholdsmæssige andel af erstatningen fra den gamle bil, svarende i dette eksempel til 80.000 kr. Borgerens andel af provenuet udbetales til borgeren, der frit kan disponere over beløbet. Borgeren kan fx vælge at bruge provenuet til merkøb i den nye bil eller til at nedbringe den afdragspligtige del af lånet i den nye bil.

Kommunens andel af erstatningen udgør 120.000 kr. Denne andel skal først bruges til afdrag på det resterende lån i den bil, som blev totalskadet.

Resterende gæld i den bil, der blev totalskadet:	60.000 kr.
Kommunens andel af erstatningssummen:	120.000 kr.
Resterende erstatningssum:	60.000 kr.

Et eventuelt overskud efter nedbringelse af gælden i den gamle bil skal indgå i beregningen af det nye lån ved genbevilling af bil. Hvis borgeren ikke er berettiget til genbevilling af bil, skal provenuet udbetales til borgeren, jf. § 11, stk. 5.

Det vurderes, at borgeren er berettiget til en ny bil med særlig indretning. Ved afprøvning findes den billigst egnede bil:

Kommunens bevilling til den nye bil efter § 6, stk. 1:	160.000 kr.
Kommunens bevilling efter § 6 stk. 2 (udvidet lån):	20.000 kr.
Tilskud til særlig indretning:	36.000 kr.
Kommunens samlede udgift til borgerens nye bil:	216.000 kr.
Borgerens merkøb i den nye bil:	80.000 kr.
Samlet købspris for borgerens nye bil:	296.000 kr.

Kommunens bevilling til den nye bil består dels af et afdragspligtigt lån og dels af et afdragsfrit lån, samt et udvidet lån efter bilbekendtgørelsens § 6, stk. 2. Den resterende del af erstatningen skal først fratrækkes i det udvidede lån og herefter i borgerens afdragspligtige del af lånet til den nye bil. Da borgeren har et indtægtsgrundlag under 191.000 kr. skal lånet afdrages med 1/72 månedligt. Kommunens lån til borgeren fordeler sig altså således:

Borgerens nye lån:	180.000 kr.
Det udvidede lån dækkes fuldt ud af provenuet fra den tidligere bil:	0 kr.
Den afdragspligtige del af lånet: $160.000/2 - (60.000 - 20.000)$ kr.	40.000 kr.
Den afdragsfrie del af lånet, som nedskrives over seks år: $160.000/2$	80.000 kr.
Dertil kommer et tilskud til særlig indretning	36.000 kr.

Beregningseksempel 7: Beregning af lån ved køb af brugt bil

En borger søger om støtte til køb af bil i 2010. Det vurderes, at vedkommende er berettiget til støtten. Det vurderes, at borgeren er berettiget til en ny bil med særlig indretning. Ved afprøvning findes den billigst egnede bil:

Kommunens bevilling til den nye bil efter § 6, stk. 1:	160.000 kr.
Kommunens bevilling efter § 6 stk. 2 (udvidet lån):	16.000 kr.
Tilskud til særlig indretning:	14.000 kr.
Kommunens samlede udgift inklusive særlig indretning til borgerens nye bil:	190.000 kr.

Hvis borgeren vælger at købe en ny bil, skal borgeren betale den afdragspligtige del af lånet, svarende til 80.000 kr., tilbage. Det betyder, at borgeren skal afdrage $(80.000/72)$ 1.111 kr. om måneden i seks år. Borgerne ønsker at købe en brugt bil, og finder en bil, der blev købt i 2009 købt med støtte efter SEL § 114, og som nu er 18 mdr. gammel. Den brugte bil koster inklusive særlig indretning 86.400 kr. Betingelserne i bilbekendtgørelsens § 14, stk. 3 er opfyldt, da bilen tidligere er bevilget efter servicelovens § 114 og samtidig er under 2 år gammel. Bilen vurderes at kunne opfylde borgerens behov.

Prisen for den brugte bil:	86.400 kr.
Afdragspligtigt lån til bilen:	43.200 kr.
Afdragsfrit lån til bilen:	43.200 kr.

Der kan tidligst ydes genbevilling af bil seks år svarende til 72 mdr. efter bilens første indregistrering. Da bilen har været indregistreret 18 mdr. på købstidspunktet, kan der altså tidligst ydes genbevilling efter 54 mdr., jf. bilbekendtgørelsens § 10, stk. 1. Borgeren skal altså tilbagebetale lånet over 54 mdr. Efter de 54 mdr. kan borgeren vælge at søge om genbevilling af bil. Da borgeren har et indtægtsgrundlag under 191.000 kr. skal lånet afdrages med $1/72$ månedligt.

Månedligt afdrag på den afdragspligtige del af lånet: $(43.200/54)$	800 kr.
Månedlig nedskrivning af den afdragsfrie del af lånet: $(43.200/54)$	800 kr.